

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

17. juuli 2024*

Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Komisjoni ja ravimifirmade vahel COVID-19 vaktsiinide ostmiseks sõlmitud eelostulepingud ja ostulepingud – Dokumentidega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine – Kolmanda isiku ärihuve kaitsev erand – Põhjemdamiskohustus – Viidatud huvi kahjustamise ettearvatava, mitte puhtalt oletusliku ohu esinemine – Hea halduse põhimõte – Sõnavabadus

Kohtuasjas T-689/21,

Margrete Auken,

Tilly Metz,

Jutta Paulus,

Emilie Mosnier, Michèle Rivasi pärija,

Kimberly van Sparrentak,

esindaja: advokaat B. Klootra,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Gattinara ja A. Spina,

kostja,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. Svenningsen, kohtunikud C. Mac Eochaidh (ettekandja) ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades menetluse kirjalikku osa, muu hulgas:

– hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. oktoobril 2021,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

- komisjoni taotlust tuvastada otsuse tegemise vajaduse äralangemine, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. veebruaril 2022,
- 2. märtsi 2022. aasta kohtumäärust, millega Üldkohus kohustas komisjoni menetlustoimingu raames esitama täies ulatuses kõik lepingud, millega tutvumise võimaldamisest oli komisjon osaliselt keeldunud,
- hagejate seisukohti otsuse tegemise vajaduse äralangemise tuvastamise taotluse kohta ja muutmisavaldust, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 22. märtsil ja 21. aprillil 2022,
- 31. mai 2022. aasta kohtumäärust, millega Üldkohus otsustas otsuse tegemise vajaduse äralangemise tuvastamise taotluse liita asja sisulise läbivaatamisega,
- komisjoni kostja vastust, milles ta esitas oma seisukohad muutmisavalduse kohta ja mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. juulil 2022,
- repliiki ja vasturepliiki, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 21. oktoobril ja 16. detsembril 2022,

arvestades 17. oktoobri 2023. aasta kohtuistungit, mille käigus hagejad loobusid vaikumisi tehtud otsuse tühistamise nõudest,

arvestades, et M. Rivasi suri 29. novembril 2023,

võttes arvesse E. Mosnier' taotlust jätkata menetlust M. Rivasi pärijana, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 26. veebruaril 2024,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

- 1 ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis paluvad hagejad, Euroopa Parlamendi liikmed Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus ja Kimberly van Sparrentak ning Emilie Mosnier kui oma ema, Euroopa Parlamendi liikme Michèle Rivasi (surnud) õigusjärglane tühistada Euroopa Komisjoni 15. veebruari 2022. aasta otsus C(2022) 1038 (final), mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 4 alusel ja millega neil võimaldati osaliselt tutvuda komisjoni ja ravimifirmade vahel COVID-19 vaktsiinide ostmiseks sõlmitud eelostulepingute ja ostulepingutega (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

I. Vaidluse taust

- 2 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 14. aprillil 2020 vastu määruse (EL) 2020/521, millega aktiveeritakse määruse (EL) 2016/369 kohane erakorraline toetus ja muudetakse määruse sätteid, võttes arvesse COVID-19 puhangut (ELT 2020, L 117, lk 3). Selle määrusega aktiveeris nõukogu erakorralise toetuse, mis on kehtestatud nõukogu 15. märtsi 2016. aasta määrusega (EL) 2016/369 erakorralise toetuse andmise kohta liidus (ELT 2016, L 70, lk 1) kui üks neist

meetmetest, mis peab võimaldama Euroopa Liidul tervikuna reageerida COVID-19 pandeemia kriisile solidaarselt, võttes arvesse viiruse kiire levikuga seotud piiranguid, ning kuna leviku ulatuse ja riikidevahelisuse tõttu oli vaja terviklikku reageerimist.

- 3 Komisjon avaldas 17. juunil 2020 teatise „ELi strateegia COVID-19 vaktsiinide kohta“ (COM(2020) 245 (final)). Strateegia, mille eesmärk on kiirendada COVID-19 vaktsiinide väljatöötamist, tootmist ja kasutuselevõttu, põhines kahel sambal. Esimene neist oli tagada liidus piisav vaktsiinide tootmine ja liikmesriikide piisav vaktsiinidega varustamine vaktsiinitootjatega sõlmitud eelostulepingute kaudu määrusega 2020/521 aktiveeritud erakorralise toetuse vahendi abil. Teine samm oli liidu õigusraamistiku kohandamine vastavalt toleleagsele kiireloomulisusele ja olemasoleva regulatiivse paindlikkuse kasutamine, et kiirendada vaktsiinide väljatöötamist, neile lubade andmist ja nende kättesaadavust, säilitades samal ajal vaktsiinide kvaliteedi, ohutuse ja tõhususe standardid.
- 4 Komisjoni arvates tuleb väljapakutud raamistikku käsitada „kindlustuslepinguna“, mis seisneb selles, et osa ravimitööstusel lasuvast riskist kantakse üle riigiasutustele, vastutasuks oli liikmesriikidele tagatud õiglane ja taskukohane juurdepääs vaktsiinile, kui see kord kättesaadavaks muutub.
- 5 Kuus parlamendiliiget (edaspidi „kuus parlamendiliiget“), nende hulgas viis algset hagejat, esitasid 20. jaanuari 2021. aasta kirjas, mis oli adresseeritud komisjoni presidendile ja peasekretärile ning registreeriti järgmisel päeval numbriga GESTDEM 2021/0389, määruse nr 1049/2001 alusel taotluse tutvuda „erinevate lepingutega – eelostulepingutega –, mis olid sõlmitud komisjoni ja ravimifirmade vahel COVID-19 vaktsiinide ostmiseks“ (edaspidi „esialgne taotlus“). Taotluses oli täpsustatud, et kuuele parlamendiliikmele teadaolevalt olid lepingud juba alla kirjutatud äriühingutega AstraZeneca, Sanofi-GSK, Johnson and Johnson, BioNTech-Pfizer, CureVac ja Moderna, mistõttu taotlus puudutas nii neid lepinguid kui ka lepinguid, mis võidi sõlmida pärast taotluse esitamise kuupäeva, nagu Novavaxiga kavandatav leping.
- 6 Komisjoni tervise ja toiduohutuse peadirektoraadi (edaspidi „tervise peadirektoraat“) peadirektor teatas 11. märtsi 2021. aasta kirjaga kuuele parlamendiliikmele, et ta on teinud kindlaks kaheksa esialgsele taotlusele vastavat dokumenti, nimelt kuus eelostulepingut ja kaks ostulepingut. Ta märkis, et ta on veebilehtedel avalikustanud kolme eelostulepingu redigeeritud versiooni, nimelt AstraZeneca, Sanofi-GSK ja CureVaciga sõlmitud eelostulepingud, ning jätkab ülejäänud dokumentide hindamist ja konsulteerimist asjaomaste kolmandate isikutega, et võtta vastu otsused nende avalikustamise kohta.
- 7 Tervise peadirektoraadi peadirektor teatas 9. juuni 2021. aasta kirjaga kuuele parlamendiliikmele, et vastuseks esialgsele taotlusele võimaldatakse osaliselt tutvuda üheksa dokumendiga, mis olid selle taotlusega hõlmatud, nimelt eespool punktis 6 nimetatud kaheksa dokumendiga ja Pfizer-BioNTechiga sõlmitud täiendava ostulepinguga. Ta märkis, et nende dokumentide redigeeritud versioonid on avaldatud veebilehel ning mõni lõik on kustutatud eraelu puutumatus ja isikupuutumatus, ärihuve ja institutsioonide otsustamisprotsessi kaitsvate erandite alusel, mis on ette nähtud vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b, artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ja artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus.
- 8 Kuus parlamendiliiget esitasid 30. juuni 2021. aasta kirjaga, mis registreeriti järgmisel päeval, määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 alusel kordustaotluse, milles palusid, et komisjon vaataks uuesti läbi oma seisukoha üheksa kindlaks tehtud dokumendi osas ja avalikustaks need tervikuna, välja arvatud lõigud, mis kuuluvad määruse artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud eraelu

puutumatus ja isikupuutumatus kaitsva erandi kohaldamisalasse (edaspidi „kordustaotlus“). Nad tuginesid sealjuures eelkõige asjaolule, et kõigis sõlmitud eelostulepingutes märgitud hinnad ning AstraZeneca, Pfizer-BioNTechi ja Modernaga sõlmitud eelostulepingute terviktekstid olid ajavahemikus 2020. aasta detsembrist kuni 2021. aasta aprillini lekkinud sotsiaalvõrgustikku ja meediasse.

- 9 Komisjoni peasekretariaat teatas 13. augustil 2021 kuuele parlamendiliikmele, et tal ei ole ikka veel võimalik nende kordustaotlusele vastata. Sel kuupäeval tähendas kordustaotlusele vastamata jätmise taotluse vaikimisi rahuldamata jätmise otsust vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikele 3.
- 10 Komisjon võttis 15. veebruaril 2022 – pärast konsulteerimist asjaomaste ravimifirmadega (edaspidi „asjaomased ettevõtjad“) kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 4 – vastu vaidlustatud otsuse. Selles otsuses on märgitud, et kordustaotluse hindamisel vaatas komisjoni peasekretariaat uuesti läbi tervise peadirektoraadi poolt esialgsele taotlusele antud vastuse ning uuesti läbivaatamise tulemusena tehti kindlaks 13 dokumenti, mis on dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud, nimelt eespool punktis 7 nimetatud üheksa dokumenti ja neli täiendavat dokumenti.
- 11 Vaidlustatud otsusega võimaldas komisjon seega osaliselt tutvuda järgmiste dokumentidega (edaspidi koos „asjaomased lepingud“):
  - komisjoni ja AstraZeneca vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2020)4849918, dokument 1);
  - komisjoni ja Sanofi-GSK vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2020)5034184, dokument 2);
  - komisjoni ja Janssen Pharmaceutica vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2020)5806059, dokument 3);
  - komisjoni ja Pfizer-BioNTechi vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2021)256798, dokument 4);
  - komisjoni ja CureVaci vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2021)256728, dokument 5);
  - komisjoni ja Moderna vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2021)256592, dokument 6);
  - komisjoni ja Pfizer-BioNTechi vahel sõlmitud ostuleping (viitenumber ARES(2021)1601544, dokument 7);
  - komisjoni ja Moderna vahel sõlmitud ostuleping (viitenumber ARES(2021)1601566, dokument 8);
  - komisjoni ja Moderna vahel sõlmitud ostulepingu I lisaleping (viitenumber ARES(2021)7098313, dokument 9);

- komisjoni ja Moderna vahel sõlmitud ostulepingu II lisaleping (viitenumber ARES(2021)5602046, dokument 10);
  - teine komisjoni ja Pfizer-BioNTechi vahel sõlmitud ostuleping, 1. ja 2. osa (viitenumber ARES(2021)3404228, dokument 11);
  - komisjoni ja Novavaxi vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2021)6475411, dokument 12);
  - komisjoni ja Valneva vahel sõlmitud eelostuleping (viitenumber ARES(2021)7403909, dokument 13).
- 12 Täpsemalt võimaldas komisjon suuremas ulatuses osaliselt tutvuda dokumentidega 1–8 ja 11, mis olid varem avalikustatud, ning redigeeritud kujul osaliselt tutvuda dokumentidega 9, 10, 12 ja 13, mida seni ei olnud avalikustatud. Nimetatud dokumentide redigeeritud versioonid olid lisatud vaidlustatud otsusele.
- 13 Komisjon tugines vaidlustatud otsuses eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitsvale erandile ning asjaomaste ettevõtjate ärihuve kaitsvale erandile, et põhjendada asjaomaste lepingutega üksnes osalist tutvumist.

II. Poolte nõuded

- 14 Hagiavalduse muutmise avalduses paluvad hagejad Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
  - mõista kohtukulud, sealhulgas esialgse hagiavaldusega seotud kohtukulud, välja komisjonilt.
- 15 Kostja vastuses, millesse olid Üldkohtu palvel lisatud tema märkused muutmisavalduse kohta, palub komisjon Üldkohtul:
- jätta muudetud hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejatelt.

III. Õiguslik käsitlus

- 16 Muudetud hagiavalduse põhjendamiseks esitavad hagejad kuus väidet:
- esimene väide, et ärihuve kaitsvat erandit on ekslikult kohaldatud teabele, mis selle erandi alla ei kuulu, sellega seotud põhjendused puuduvad ja nimetatud erandit on kohaldatud ebajärjekindlalt;
  - teine väide, et seitset liiki sätete osas ei ole ärihuve kaitsva erandi kohaldamine põhjendatud;
  - kolmas väide, et määrust nr 1049/2001 on kohaldatud ebajärjekindlalt, mis tõi kaasa selle määruse rikkumise ja hea halduse põhimõtte rikkumise, kuna komisjon ei ole samas ulatuses kustutanud sama laadi sätteid või teavet, ning sellega seotud põhjendused puuduvad;

- neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, kuna komisjon ei võtnud arvesse ülekaalukat üldist huvi, millest tulenevalt taotletud teabe avalikustamine on põhjendatud, ning sellega seotud põhjendused puuduvad;
- viies väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 42 ja artikli 52 lõiget 3 ning Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „Euroopa inimõiguste konventsioon“) artikli 10 lõiget 1;
- kuues väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, kuna komisjon on vaidlustatud otsusega kustutanud teatava teabe, mille ta on varem avalikustanud, ning sellega seotud põhjendused puuduvad.

A. Esimene väide ja teise väite esimene osa, mille kohaselt on ärihuve kaitsvat erandit ekslikult kohaldatud teabele, mis selle erandi alla ei kuulu, sellega seotud põhjendused puuduvad ja nimetatud erandit on kohaldatud ebajärjekindlalt

- 17 Esimeses väites ja teise väite esimeses osas, mida on muudetud, väidavad hagejad, et komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit ekslikult teabele, mis selle erandi alla ei kuulu, kustutades kas täielikult või osaliselt järgmised andmed:
- määratlused, muu hulgas mõiste „tahtlik üleastumine“ (*wilful misconduct*) määratlus dokumendis 1 ning mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ (*best reasonable efforts*) määratlus dokumentides 4 ja 7;
  - auditite ajakava ja andmete säilitamist käsitlevad sätted;
  - tegevuse alustamise järgsete ohutusuuringute ja riskijuhtimise tasusid käsitlevad sätted;
  - annetusi ja edasimüüki käsitlevad sätted;
  - isikuandmete kaitse rikkumise korral vastutusele võtmise korda käsitlevad sätted.
- 18 Hagejad väidavad, et eespool punktis 17 loetletud andmed ei ole seotud ärihuvidega, mistõttu ei kuulu need määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandi alla.
- 19 Hagejad väidavad, et komisjon ei ole esitanud ei põhjusi, miks on ärihuve kaitsvat erandit kohaldatud eespool punktis 17 loetletud andmetele, ega seda, kuidas nende andmetega tutvumine võis mõistlikult ettearvatavalt, konkreetselt ja tegelikult asjaomaste ettevõtjate ärihuve kahjustada. Pealegi kohaldas komisjon seda erandit ebajärjekindlalt, kustutades teatavatest lepingutest teabe, mis oli teistes lepingutes siiski kättesaadav.
- 20 Lisaks väidavad hagejad, et COVID-19 vaktsiinide kommertsturgu ei eksisteerinud, arvestades COVID-19 pandeemia konteksti, milles asjaomased lepingud ja eelkõige eelostulepingud sõlmiti, ning seda, et avaliku sektori vahenditest rahastati – asjaomastele ettevõtjatele eelostulepingute alusel ettemakseid tehes – olulist teadus- ja arendustegevust, et töötada välja mitmesuguseid vaktsiine, kusjuures tulemus oli sel ajal ebakindel. Asjaomased lepingud ja tavapärane ärisuhe olid seega oma olemuselt erinevad. Järelikult kohaldas komisjon vaidlustatud otsuses ärihuve kaitsvat erandit ning kustutas määratlused ja muud andmed ekslikult.

- 21 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 22 Komisjon väidab, et kõigi asjaomaste lepingute üle peeti tervikuna individuaalseid läbirääkimisi, mistõttu erinevate määratluste ja muude lepingutingimuste konkreetne sõnastus kajastab keerukaid kompromisse, milleni jõuti individuaalsete läbirääkimiste käigus. Ta selgitab, et asjakohane kriteerium selle hindamiseks, kas lepingutingimuste avalikustamine võib kahjustada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega kaitstud huvi, on see, kas kõnealuste tingimuste sisu paneb kaalule lepingupoolte ärihuvid. Määratlused täpsustavad aga kokkulepitud kohustuste kohaldamisala ja määravad sisuliselt kindlaks lepingu sisu, mistõttu need on „regulatiivsed“. Lisaks panevad käesolevas asjas teatavad olulised määratlused, nagu mõisted „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ või „tahtlik üleastumine“, ja muud vastastikused kohustused kaalule asjaomaste ettevõtjate ärihuvid, kuna võivad kaasa tuua nende lepingulise ja lepinguvälise vastutuse.
- 23 Komisjon kinnitab, et ta on vaidlustatud otsuses viidanud COVID-19 vaktsiinide hankemenetluse kontekstile ja erakorralisele laadile, et selgitada taotletud dokumentides sisalduva teatava teabe tähtsust majanduslikust ja ärilisest seisukohast. See kontekstipõhine teave selgitab põhjusi, mis olid COVID-19 vaktsiinide ostulepingute individuaalsete läbirääkimiste ja vaktsiinide ostmise ülemaailmse mõõtme aluseks, rõhutades, et komisjoni ja asjaomaste ettevõtjate vahel sõlmitud lepingutes sisalduv teatav teave on ärilisest seisukohast tundlik.
- 24 Ühtlasi leiab komisjon, et ärihuve kaitsva erandi kohaldamine ei sõltu sellest, kas toote vabale konkurentsile avatud turg on olemas. Lisaks kinnitavad vaktsiinide ostmise konkreetset asjaolud seda, et asjaomastel ettevõtjatel oli suurenenud konkurentsiturve, et tarnida väga suuri vaktsiinikoguseid väga lühikese aja jooksul. Lisaks rõhutab ta, et kõik asjaomased ettevõtjad on vaieldamatult ülemaailmselt tegutsevad ettevõtjad, keda mõjutavad turu konkurentsijõud ja kelle huvid võivad kuuluda vaidlusaluse erandi kohaldamisalasse. Nende tegevuse ärilist iseloomu, sealhulgas COVID-19 vaktsiinide tarnimist, ei muuda teadus- ja arendustegevuse osaline avalik toetus, et suurendada võimalust saada rohkem vaktsiine ja saada neid kiiremini.

1. Sissejuhatavad märkused

- 25 Üldkohus toob esile, et need esimese väite ja teise väite esimese osa etteheited, mis käsitlevad kinke ja edasimüümise tingimusi, kattuvad teise väite seitsmendas osas esitatud etteheidetega. Seetõttu käsitletakse neid etteheiteid teise väite nimetatud osa raames (vt tagapool punktid 179–184).
- 26 Mis puudutab lepingusätteid, mis käsitlevad auditite ajakava ja andmete säilitamist, tegevuse alustamise järgsete ohutusuuringute ja riskijuhtimise tasusid ning isikuandmete kaitse rikkumise korral vastutusele võtmise korda, siis tuleb tõdeda, et hagejad viitavad neile üksnes kokkuvõtlikult hagiavalduse punktides 32 ja 43 ning muutmisavalduse punktides 25 ja 33.
- 27 Vaidlustatud otsuses ei ole aga sõnaselgelt mainitud nende lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumist. Lisaks, kuna ei ole täpsustatud, milliseid kustutamisi need hagejate argumendid puudutavad, ei olnud Üldkohtul ka võimalik teha neid lepingusätteid kindlaks dokumentides, mille komisjon esitas vastuseks Üldkohtu kodukorra artikli 91 punkti c ja artikli 104 alusel võetud menetlustoimingule. Ülejäänul puhul täheldab Üldkohus, et „kontrolle ja auditeid“ (*checks and audits*) käsitlevad sätted on täies ulatuses avalikustatud dokumentides 1, 2,

- 3, 5, 6, 8, 12 ja 13. Pealegi on ajavahemik, mille kestel neid „kontrolle ja auditeid“ võib läbi viia, avalikustatud dokumentides 4, 7 ja 11. Dokumentides 9 ja 10 ei ole neid „kontrolle ja auditeid“ mainitud.
- 28 Eeltoodut arvestades saab esimese väite ja teise väite esimese osa põhjendatuse kontrollimisel analüüsida üksnes keeldumist võimaldada tutvuda mõistete „tahtlik üleastumine“ ja „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratlustega.
- 29 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande kohaselt ei võimalda liidu institutsioonid tutvuda dokumentidega, mille avalikustamine kahjustaks füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit, välja arvatud juhul, kui dokumendi avalikustamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.
- 30 Sellega seoses tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 sõnastusest endast nähtub, et pelgalt silmas peetud huvide riivamisega võib põhjendada seda, et olenevalt olukorrast kohaldatakse mõnda selles sättes loetletud erandit, ilma et riive peaks küündima teatava raskusastmeni (22. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus PTC Therapeutics International vs. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, punkt 90).
- 31 Mis puudutab ärihuvide mõistet, siis tuleb toonitada, et määruses nr 1049/2001 ei ole seda mõistet määratletud, välja arvatud osas, milles on täpsustatud, et need huvid võivad hõlmata konkreetse füüsilise või juriidilise isiku intellektuaalomandit. Lisaks tuleb märkida, et niisuguse dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumise põhjendamiseks, mille avalikustamist taotleti, ei piisa üldjuhul sellest, et dokument käsitleb majandustegevust, vaid asjaomane institutsioon peab selgitama, kuidas selle dokumendiga tutvumine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada ärihuve, ning tõendama, et kahjustamise ohtu saab mõistlikult ette näha ja see ei ole ainult oletuslik (vt selle kohta 3. juuli 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus CEE Bankwatch Network vs. komisjon, T-307/16, EU:T:2018:97, punktid 103–105 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Ühtlasi tuleb hindamine, mille institutsioon peab erandi kohaldamiseks läbi viima, viia läbi konkreetset ja see peab nähtuma otsuse põhjendustest (vt 30. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus Terezakis vs. komisjon, T-380/04, ei avaldata, EU:T:2008:19, punkt 86 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Sellega seoses tuleb märkida, et kaitse, mis määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande kohaselt peab olema tagatud ärihuvidele, ei saa laieneda äriühingut ja tema ärisuhteid puudutavale kogu teabele, et mitte nurjata üldpõhimõtte kohaldamist, mille kohaselt tagatakse üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide valduses olevate dokumentidega (vt 9. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt vs. komisjon, T-516/11, ei avaldata, EU:T:2014:759, punkt 81 ja seal viidatud kohtupraktika). Kaitse võib siiski hõlmata tundlikku äriteavet, näiteks teavet ettevõtjate äristrateegiate, müügimahtude, turuosade või ärisuhete kohta (vt selle kohta 28. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punktid 54–56, ning 9. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt vs. komisjon, T-516/11, ei avaldata, EU:T:2014:759, punktid 82 ja 83).
- 34 Määruse nr 1049/2001 sätete kohaldamise kontekstis on institutsiooni kohustusel põhjendada dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumise otsust ühelt poolt eesmärk anda asjaomasele isikule piisavalt teavet, et oleks võimalik kindlaks teha, kas otsus on põhjendatud või leidub selles

viga, mis lubab vaidlustada otsuse kehtivust, ja teiselt poolt eesmärk võimaldada liidu kohtul kontrollida otsuse õiguspärasust. Selle kohustuse ulatus sõltub asjaomase akti laadist ja kontekstist, milles see on vastu võetud (vt 6. veebruari 2020. aasta kohtuotsus *Compañía de Tranvías de la Coruña vs. komisjon*, T-485/18, EU:T:2020:35, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 35 Kohtupraktika kohaselt ei tähenda põhjendamiskohustus siiski, et asjaomane institutsioon peab vastama igale argumendile, mis on esitatud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud menetluses (vt 25. septembri 2018. aasta kohtuotsus *Psara jt vs. parlament*, T-639/15–T-666/15 ja T-94/16, EU:T:2018:602, punkt 134 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 36 Kuigi otsuse vastuvõtmise taust võib institutsioonil lasuvat põhjendamisnõuet lõdvemaks muuta, võib see teatud asjaoludel muuta seda ka rangemaks. Nii on see juhul, kui dokumentidega tutvumise taotluse menetluse käigus esitab taotleja asjaolusid, mis võivad seada kahtluse alla esimese keeldumise põhjendatuse. Nendes tingimustes panevad põhjendamisnõuded institutsioonile kohustuse märkida kordustaotlusele vastates ära põhjused, miks need asjaolud ei võimalda tal oma seisukohta muuta. Vastasel juhul ei ole taotlejal võimalik mõista põhjusi, miks kordustaotlusele vastuse andja otsustas jätta keeldumisotsuse muutmata, jäädes samade põhjenduste juurde (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus *Kuijer vs. nõukogu*, T-188/98, EU:T:2000:101, punktid 45 ja 46).
- 37 Neid kaalutlusi silmas pidades tuleb analüüsida hagejate argumente, mille kohaselt esiteks kohaldas komisjon väärtalt ärihuve kaitsvat erandit asjaomastele lepingutele, eelkõige mõistetele ja täpsemalt mõiste „tahtlik üleastumine“ määratlusele dokumendis 1 ning mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratlustele dokumentides 4 ja 7.

2. Vaidlustatud otsuse põhjendused, miks määratlused on osaliselt kustutatud

- 38 Hagejad väidavad, et asjaomastes lepingutes sisalduvad määratlused ei kuulu määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandi alla, ning vaidlevad vastu sellele, et vaidlustatud otsuse põhjendused on nende osalise kustutamise põhjendamiseks piisavad.
- 39 Üldkohus toob esile, et ainuüksi asjaomaste lepingute lugemine sellisena, nagu need on vaidlustatud otsusega avalikustatud, näitab, et kuigi teatavad määratlused on identsed, on muude määratluste üle, sealhulgas määratluste üle, mis tunduvad tehnilist laadi ega pruugi olla eriti vastuolulised, peetud individuaalseid ja konkreetseid läbirääkimisi, nagu märgib komisjon ja nagu nähtub eelkõige mitmesugustest täiendustest või täiendavatest täpsustustest.
- 40 Siit järeldub, et kuigi määratluste sätestamist asjaomastes lepingutes võib pidada tavapäraseks, ei saa nende konkreetset sõnastust mingil juhul pidada „üldiseks ja tavapäraseks“ 30. jaanuari 2008. aasta kohtuotsuse *Terezakis vs. komisjon* (T-380/04, ei avaldata, EU:T:2008:19) punkti 98 tähenduses. Lisaks keeldus institutsioon nimetatud kohtuotsusega päädinud asjas võimaldamast tutvuda kõnealuse lepinguga tervikuna, mistõttu tuleb selle asjakohasust käesolevas asjas, kus komisjon on õigesti kaalunud võimalust lubada asjaomaste lepingutega osaliselt tutvuda, pidada suhteliseks.
- 41 Täpsemalt, mis puudutab mõiste „tahtlik üleastumine“ määratluse kustutamist dokumendist 1 ja mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratluse kustutamist dokumentidest 4 ja 7, siis tõdeb Üldkohus, et kordustaotluses viitasid kuus parlamendiliiget sõnaselgelt nendele mõistetele.

- 42 Vaidlustatud otsuses, milles on esitatud põhjendused, miks ei ole asjaomastes lepingutes täielikult või osaliselt avalikustatud tervet rida teabekategooriaid, sealhulgas näiteks mõisteid „vaktsiin“ (*vaccine*) ja „kohandatud vaktsiin“ (*adapted vaccine*), samuti vastutust ja hüvitamist käsitlevaid lepingusätteid, ei ole siiski sõnaselgelt, isegi mitte lühidalt, esitatud põhjusi, miks on kustutatud muud määratlused, eelkõige mõiste „tahtlik üleastumine“ määratlus dokumendist 1 ning mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratlus dokumentidest 4 ja 7, mida kuus parlamendiliiget oma kordustaotluses sõnaselgelt nimetasid.
- 43 Seda järeldust ei sea kahtluse alla komisjoni menetluskirjeldustes ja kohtuistungil esitatud argumendid, mille kohaselt täpsustavad määratlused kokkulepitud kohustuste kohaldamisala ja määravad kindlaks lepingu materiaalõigusliku sisu, mistõttu need on „regulatiivsed“, ning dokumendis 1 sisalduv mõiste „tahtlik üleastumine“ määratlus ja dokumentides 4 ja 7 sisalduv mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratlus panevad kaalule asjaomaste ettevõtjate ärihuvid, kuna need võivad kaasa tuua ettevõtjate lepingulise ja lepinguvälise vastutuse.
- 44 Neile selgitustele ei ole nimelt vaidlustatud otsuses viidatud ja neid ei saa tuletada selles esitatud selgitustest, sealhulgas otsuse punktist 2.1.4, mis käsitleb just nimelt asjaomaste ettevõtjate vastutusele võtmist. Liidu kohus ei pea aga põhjendamiskohustuse täitmise hindamisel võtma arvesse asjaomase akti andja täiendavaid selgitusi, mida ta esitas alles kohtumenetluse käigus, sest nende arvestamine kahjustaks administratsiooni ja liidu kohtu vahelist pädevuse jaotust ning nõrgendaks administratsiooni aktide õiguspärasuse kontrolli (vt 6. juuli 2023. aasta kohtuotsus EIP ja komisjon vs. ClientEarth, C-212/21 P ja C-223/21 P, EU:C:2023:546, punkt 43 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Siit järeldub, et vaidlustatud otsuse põhjendused ei võimalda hagejatel mõista konkreetseid põhjusi, miks see teave kustutati, ega liidu kohtul teostada kontrolli kustutamise õiguspärasuse üle eespool punktides 31, 34 ja 36 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 46 Järelikult on hagejatel õigus, kui nad väidavad, et komisjon rikkus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet, kuna ta ei esitanud piisavaid selgitusi, mis võimaldaksid teada saada, kuidas asjaomaste määratlustega tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada vastavalt AstraZeneca ja Pfizer-BioNTechi ärihuve.
- 47 Mis puudutab argumenti, et komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit määratlustele ebajärjekindlalt, siis see kattub kolmanda väitega, mistõttu tuleb seda analüüsida nimetatud väite raames.

B. Teine väide, et puuduvad ärihuve kaitsva erandi kohaldamise põhjendused ja on rikutud määrust nr 1049/2001, kuna komisjon ei tõlgendanud ega kohaldanud eespool nimetatud erandit kitsalt

- 48 Teises väites kritiseerivad hagejad viisi, kuidas komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit, et võtta asjaomastest lepingutest välja teatud osad, mis sisaldavad kuut liiki teavet, sealhulgas:
- tootmiskohtade asukoht;
  - intellektuaalomandi õigused;
  - ettemaksud või eelmaksud;

- vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevad lepingusätted;
  - tarnete ajakavad;
  - annetusi ja edasimüüki käsitlevad lepingusätted.
- 49 Hagejad heidavad komisjonile ette ka seda, et ta ei ole vaidlustatud otsuses selle erandi kohaldamist piisavalt põhjendanud.
- 50 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

1. Tootmiskohtade asukohtadega tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 51 Muudetud teise väite teises osas leiavad hagejad, et ärihuve kaitsva erandiga ei ole vastuolus asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate asukohti puudutava teabe avalikustamine.
- 52 Lisaks vaidlevad hagejad vastu sellele, et vaidlustatud otsuses selle kohta esitatud põhjendused on piisavad ja põhjendatud. Otsuses ei ole mainitud asjaolu, et kõnealune teave oli juba avalik. Seal ei ole ka esitatud põhjusi, miks seda teavet, muud teavet või täiendavaid andmeid tootmiskohtade asukoha kohta tuleks pidada konfidentsiaalseks, ega seda, millega ja kuidas võib selle teabe avalikustamine, mis puudutab siiski vaid pandeemia esimest 18 kuud, kahjustada asjaomaste ettevõtjate praegusi ärihuve.
- 53 Hagejad lisavad, et nad on huvitatud asjaomastes lepingutes nimetatud asukohtade avalikustamisest – mis on juba avalik teave –, et võrrelda neid asjaomastes lepingutes sisalduvate asukohtadega. Ühtlasi on nende avalikustamine oluline selleks, et üldsus saaks kontrollida, kuhu avaliku sektori vahendeid investeeriti ning millistel tingimustel esimesi vaktsiine välja töötati, toodeti, säilitati ja transporditi.
- 54 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 55 Käesolevas asjas tuleb kohe tagasi lükata hagejate argumendid, mille kohaselt sisuliselt ei saa asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade asukohta ja nende ärisuhteid oma alltöövõtjatega puudutava teabe avalikustamine kahjustada asjaomaste ettevõtjate praegusi ärihuve, kuna need ei saa olla edukad.
- 56 Nimelt tuleb määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandi kohaldamise põhjendatust hinnata nende asjaolude alusel, mis esinesid konkreetse erandi alusel dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäeval (vt 11. mai 2017. aasta kohtuotsus *Rootsi vs. komisjon*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6. veebruari 2020. aasta kohtuotsus *Compañía de Tranvías de la Coruña vs. komisjon*, T-485/18, EU:T:2020:35, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika), ning andmete alusel, mis olid institutsioonile kättesaadavad otsuse tegemise ajal (vt selle kohta 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus *CEE Bankwatch Network vs. komisjon*, T-307/16, EU:T:2018:97, punkt 133 ja seal viidatud kohtupraktika), st käesoleval juhul 15. veebruaril 2022.
- 57 Järgmiseks väidavad hagejad sisuliselt, et teatavad andmed asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate kohta on juba avalikud interaktiivse kaardi kaudu, mis on avaldatud komisjoni veebilehel ja Euroopa Raviameti (EMA) avalikes aruannetes, mistõttu põhjalikum teave nende

asukohtade ja nimetatud ettevõtjate ärisuhete kohta oma alltöövõtjatega, mis on käesoleval juhul kustutatud, ei ole tundlik äriteave. Nad heidavad komisjonile ette, et ta ei käsitlenud vaidlustatud otsuses neid kaalutlusi.

- 58 Sellega seoses tuleb esile tuua, et komisjon märkis vaidlustatud otsuses, et tootmiskoha konkreetne asukohavalik või konkreetse alltöövõtja valik kuulub asjaomaste ettevõtjate sisemise äristrateegia alla ja tuleneb konkreetsest majanduslikust valikust. Nende asukohtade andmed ja alltöövõtjate majanduslik või tööstuslik suhe asjaomase ettevõtjaga ei ole avalik teave. Ta järeldas, et asjaomaste ettevõtjate tootmiskohti puudutavate andmete, eelkõige dokumendi 4 artikli I.6.3 ja kõikide asjaomaste lepingute ettevõtjate alltöövõtjaid puudutavate lisade avalikustamine teeb nende ettevõtjate konkurentidele teatavaks olulisi andmeid nende tööstusliku võimsuse kohta ning võib kahjustada nende ettevõtjate tööstuslikku vaktsiinitootmisvõimsust või lõpuks isegi takistada sõlmitud lepingute igakülgset täitmist majanduslikel põhjustel.
- 59 Kui Üldkohus oli asjaomaste lepingute tervikversioonidega tutvunud, tõdes ta, et neis on erineva üksikasjalikkusega esitatud asjaomaste ettevõtjate ja nende erinevate alltöövõtjate või partnerite nimed ja tootmiskohtade asukohad ning olenevalt olukorrast ka ülesannete jaotus loetletud üksuste vahel. Lisaks on mõnel juhul ostulepingu etapis tehtud muudatusi eelostulepinguga võrreldes, näiteks on lisatud või muudetud tootmiskohti või partnereid.
- 60 Järelikult leidis komisjon vaidlustatud otsuses õigesti, et asjaomastest lepingutest kustutatud teave asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate asukoha kohta on seotud nende ärisuhetega ja lõppkokkuvõttes nende võimsuse ning tööstus- ja äristrateegiaga.
- 61 Nagu on aga märgitud eespool punktis 33, võib ärihuvide kaitse, mis peab olema tagatud vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimesele taandele, hõlmata sellist teavet.
- 62 Pealegi ei saa asjaomastes lepingutes sisalduvat teavet pidada vananenuks (vt selle kohta 7. juuli 2015. aasta kohtuotsus *Axa Versicherung vs. komisjon*, T-677/13, EU:T:2015:473, punkt 154 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 12. juuli 2018. aasta kohtumäärus *RATP vs. komisjon*, T-250/18 R, ei avaldata, EU:T:2018:458, punktid 55 ja 57). Nimelt olid need andmed vähem kui kaks aastat vanad ja nagu nähtub komisjoni vastusest menetlust korraldava meetmena esitatud küsimusele, oli suurem osa asjaomastest lepingutest vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal veel täitmisel.
- 63 Eespool punktis 60 esitatud järeldust ei lükka ümber ka see, et komisjoni veebilehel on avaldatud interaktiivne kaart, mis näitab „COVID-19 vaktsiinide tootmisvõimsust [liidus]“ (*interactive map showing the production capacities of COVID-19 vaccines in the EU*).
- 64 Nagu kinnitas komisjon vastuses Üldkohtu poolt menetlust korraldava meetmena esitatud küsimusele, ei sisalda interaktiivne kaart nimelt andmeid, mida sisaldavad asjaomased lepingud COVID-19 vaktsiinide tootmiskohtade asukoha kohta liidu territooriumil. Äärmisel juhul, nagu komisjon möönis, kuvatakse filtri *contracted by APA manufacturer* (leping tootjaga, kes on sõlminud eelostulepingu) rakendamisel ainult üks Saksamaal asuv tootmisüksus, mida ei ole lepingutes, millega tutvumist hagejad taotlesid.
- 65 Seega, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei ole interaktiivsel kaardil näidatud ei asjaomaste lepingute esemeks olevate COVID-19 vaktsiinide tootmiskohtade täpset asukohta ega asjaomaste võimalike alltöövõtjate nimesid.

- 66 Kuigi EMA avalikud aruanded COVID-19 vaktsiinide kohta sisaldavad tootmiskohtade andmeid, ei kohusta see asjaolu iseenesest komisjoni edastama kogu teavet asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate asukoha kohta (vt selle kohta 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus EKP vs. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, punkt 56).
- 67 Sellest järeldub, et komisjon ei rikkunud õigusnormi, kui ta kustutas andmed asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate asukoha kohta.
- 68 Viimaks, kuna komisjon ei ole interaktiivse kaardiga avalikustanud teavet asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade ja alltöövõtjate asukoha kohta, siis ei ole vaidlustatud otsuse põhjendused selle kaardiga seoses ebapiisavad.
- 69 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite teine osa tagasi lükata.
- 70 Lõpuks, kuna hagejate argumentid, mis puudutavad huvi avalikustada kustutatud andmed tootmiskohtade asukoha kohta, kattuvad neljanda väite raames esitatud argumentidega, käsitletakse neid argumente selle väite raames (vt tagapool punkt 210).

2. Osaline intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 71 Teise väite kolmandas osas vaidlustavad hagejad vaidlustatud otsuse põhjenduste piisavuse ja põhjendatuse seoses intellektuaalomandi valdkonna lepingusätete osalise kustutamise põhjendamisega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsva erandi alusel.
- 72 Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlused, mille kohaselt kustutatud teabe avalikustamine tekitab asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise ohu, kuna see suurendaks survet nendele ettevõtjatele, et nad teeksid kättesaadavaks osa oma oskusteabest, ja avaldaks kahjulikku mõju nende tööstusvõimsusele, on oletuslikud. Lisaks väidavad nad, et komisjon ei ole viidanud intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätete üksikasjadele, mis selgitaksid konkreetseid ja eriomaseid põhjusi, miks neid ei avalikustata.
- 73 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

a) Vaidlustatud otsuse põhjendused

- 74 Üldkohus toob esile, et kordustaotluses nõudsid kuus parlamendiliiget sõnaselgelt intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätete avalikustamist.
- 75 Käesoleval juhul kustutas komisjon vaidlustatud otsusega dokumentidest 1, 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 13 intellektuaalomandi õigusi käsitlevad lepingusätted osaliselt.
- 76 Komisjon märkis vaidlustatud otsuses, et ärihuve kaitsva erandi alusel kustutatud teave kätkeb sellist äriliselt tundlikku sisu nagu intellektuaalomand. Samuti märkis ta otsuse selles osas, mis käsitleb asjaomaste ettevõtjate töökorraldust ja tööstusvõimsust puudutavaid riske, et asjaomaste lepingute poolte vastastikuste intellektuaalomandialaste kohustuste kirjelduse avalikustamine teeb asjaomaste ettevõtjate konkurentidele teatavaks nende tööstusvõimsuse olulisi aspekte ja võib kahjustada nende ettevõtjate tööstuslikku vaktsiinitootmisvõimsust või lõpuks isegi

takistada sõlmitud lepingute igakülgset täitmist majanduslikel põhjustel. Nimetatud lepingusätetes on ette nähtud kas asjaomase ettevõtja ainuõigus kasutada vaktsiini tootmisest tulenevaid intellektuaalomandi õigusi või litsentsi andmine osale nendest õigustest. Asjaomasele ettevõtjale võidakse esitada taotlusi kas ainuõigusest erandite tegemiseks hilisemate kliiniliste uuringute jaoks või täiendavate litsentside saamiseks, mistõttu konkurendid avaldaksid talle üha suuremat survet, et ta osa oma oskusteabest avaldaks. Sellised taotlused muutuksid sagedasemaks, arvestades kasvavat vajadust vaktsiinide järele seoses pandeemia ülemaailmse levikuga.

- 77 Nendest kaalutlustest nähtub, et komisjon esitas kokkuvõtlikke selgitusi, avaldamata kustutatud lausete või lauseosade sisu, mis oleks ärihuve kaitsva erandi jätnud ilma selle peamisest eesmärgist, mis puudutab nende intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätete olemust, mis on osaliselt kustutatud. Samuti esitas ta üksikasjalikke selgitusi selle kohta, kuidas nende avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve.
- 78 Lisaks, kuigi komisjon peab esitama põhjused, miks mõne määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandi dokumentidega tutvumise õigusest kohaldamine on konkreetsel juhul põhjendatud, ei ole ta kohustatud esitama teavet, mis läheb kaugemale sellest, mis on vajalik, et dokumendi taotleja mõistaks otsuse põhjusi ja et Üldkohus saaks kontrollida otsuse õiguspärasust (30. jaanuari 2008. aasta kohtuotsus Terezakis vs. komisjon, T-380/04, ei avaldata, EU:T:2008:19, punkt 119).
- 79 Siit järeldub, et vaidlustatud otsuse põhjendused võimaldavad hagejatel mõista konkreetseid põhjusi, miks komisjon asjaomastest lepingutest intellektuaalomandi õigusi käsitlevad lepingusätted osaliselt kustutas, ning liidu kohtul teostada selle kustutamise õiguspärasuse üle kontrolli eespool punktides 34, 35 ja 78 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 80 Järelikult tuleb väide, et vaidlustatud otsus on selles osas ebapiisavalt põhjendatud, tagasi lükata.

b) Vaidlustatud otsuse põhistuse põhjendatus

- 81 Küsimuses, kas põhjendused, millega komisjon vaidlustatud otsuses põhjendas intellektuaalomandit käsitlevate lepingusätete osalist kustutamist, on põhjendatud, tuleb kindlaks teha, kas komisjon on esitanud usutavad selgitused selle kohta, kuidas võib kustutatud teabega tutvumine konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve, ning kas väidetavat kahjustamist võib pidada mõistlikult ettearvatavaks, mitte puhtalt oletuslikuks (vt selle kohta 25. novembri 2020. aasta kohtuotsus Bronckers vs. komisjon, T-166/19, EU:T:2020:557, punkt 58).
- 82 Vastavalt eespool punktides 30 ja 31 viidatud kohtupraktikale ei ole komisjon kohustatud tõendama, et esineb kindel asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht.
- 83 Piisab, kui vaidlustatud otsus sisaldab mõjuvaid asjaolusid, mis lubavad järeldada, et asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise ohtu võis otsuse vastuvõtmise ajal mõistlikult ette arvata ja see ei olnud puhtalt oletuslik, ning selles on välja toodud selle kuupäeva seisuga objektiivsed põhjused, mis lubavad mõistlikult ette näha, et hagejate taotletud teabe avalikustamise korral kahjustamine toimub (vt selle kohta 7. juuni 2011. aasta kohtuotsus Toland vs. parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, punktid 78 ja 79).

- 84 Nagu on märgitud eespool punktis 76, nähtub käesolevas asjas vaidlustatud otsusest, et komisjon keeldus kõnealuste lepingusätetega tutvumise võimaldamisest täielikult, et mitte ohustada asjaomaste ettevõtjate võimalike strateegiliste otsuste tegemist oma õiguste kasutamise kohta ajal, mil valitses suur nõudlus COVID-19 vaktsiinide järele ja mille jooksul oli mõeldav, et kolmandad äriühingud esitavad litsentsitaotlusi.
- 85 Kui Üldkohus oli asjaomaste lepingute täisversioonidega tutvunud, tõdes ta, et kuigi intellektuaalomandit käsitlevad lepingusätted, mis sisalduvad lepingus pealkirja „Tulemuste kasutamine“ ja/või pealkirja „Intellektuaalomandi õigused“ all, on sarnased, ei ole need identsed, mis tuleneb olenevalt olukorrast tehtud täiendustest. Lisaks ei vaidlуста hagejad COVID-19 vaktsiinide suure nõudluse konteksti ega asjaolu, et litsentsitaotlused olid mõeldavad. Nad ei vaidle vastu ka asjaolule, et konkreetse ettevõtja ärihuvide kahjustamise oht on tema jaoks individuaalne.
- 86 Pealegi näitavad komisjoni selgitused vaidlustatud otsuses, et seoses intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätetega viis ta läbi asjaomaste lepingutega tutvumise taotluse konkreetse ja individuaalse hindamise ning tugines juhtumi konkreetsetele asjaoludele, mis on asjaomastele ettevõtjatele eriomased, et kinnitada, et esineb nende ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht, mis on mõistlikult ettearvatav, mitte oletuslik.
- 87 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni selgitused selle kohta, et intellektuaalomandit käsitlevate lepingusätete täieliku avalikustamise korral esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht, mis on mõistlikult ettearvatav, mitte oletuslik, on põhjendatud.
- 88 Mis puudutab argumenti, et komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit ebajärjekindlalt, siis see kattub kolmanda väitega, mistõttu tuleb seda analüüsida nimetatud väite raames.
- 89 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite kolmas osa tagasi lükata.

3. Osaline ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 90 Teise väite neljandas osas vaidlustavad hagejad vaidlustatud otsuse põhjenduste piisavuse ja põhjendatuse seoses teatavate asjaomaste lepingute ettemakseid (*down payments*) või eelmakseid (*advance payments*) käsitlevate lepingusätete osalise kustutamise põhjendamisega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsva erandi alusel.
- 91 Hagejad vaidlevad vastu vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlustele, mille kohaselt võib kustutatud teabe avalikustamine tekitada asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise ohu, kuna see võimaldab kindlaks määrata kõnealuse lepingu koguväärtuse ja ühe doosi hinna ning teeb teatavaks nende ettevõtjate hinnastrateegiad ja -struktuurid, mis võib kahjustada nende läbirääkimisi maailmaturul ja mida nende konkurendid saaksid nende kahjuks ära kasutada. Nad toovad esile, et komisjon avalikustas teatavate asjaomaste lepingute ettemaksete või eelmaksete summa ning teatavad summad on teada teabe lekkimise tõttu suhtlusvõrgustikku ja meediasse (vt eespool punkt 8). Komisjon ei ole aga kinnitanud, et kustutatud teabe alusel, mis puudutab ettemakseid või eelmakseid, oli tegelikult võimalik arvutada ühe doosi hind või teha muid ärilisel tundlikke järeldusi, eelkõige asjaomaste ettevõtjate hinnastrateegiate kohta. Sellega seoses

rõhutavad nad, et liikmesriikidele tasuda jäetud hinda ei ole avalikustatud. Igal juhul ei ole komisjon selgitanud, kuidas saab asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise ohtu ette arvata ja miks see ei ole oletuslik.

- 92 Hagejad heidavad komisjonile ette, et ta ei ole selgitanud, kuidas ettemaksete või eelmaksete avalikustamine võiks anda teavet asjaomaste ettevõtjate praeguse olukorra ja COVID-19 vaktsiinide turu kohta.
- 93 Hagejad väidavad, et oht, et kahjustatakse asjaomaste ettevõtjate ärihuve seoses nende läbirääkimistega kolmandate riikide ostjatega, ei ole hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud erandiga ja on oletuslik.
- 94 Hagejad vaidlevad vastu vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlustele, mille kohaselt eelostulepingute ettemakseid või eelmakseid käsitlevate sätete täielik avalikustamine asetab asjaomase ettevõtja tema konkurentidega võrreldes ebasoodsamasse olukorda, tehes teatavaks finantsriski taseme, millega ta nõustus kõnealuse lepingu sõlmimisel, ja andes teavet tema hinnastrateegia kohta. Nende sõnul ei ole nende asjaoludega täpsustatud, kuidas selle teabe avalikustamine võib konkreetselt kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve või paljastada tundlikku teavet nende kulustruktuuride kohta.
- 95 Sellega seoses väidavad hagejad, et isegi kui oli mingisugune põhjendus ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingutingimuste kustutamiseks eelostulepingute kehtivusajal, ei olnud seda vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal enam olemas. Pealegi ei ole see teave tõenäoliselt asjakohane tulevaste läbirääkimiste jaoks. Nad rõhutavad, et nad ei taotlenud võimalust tutvuda asjaomaste lepingutega enne nende allkirjastamist ja et ostulepingud olid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval juba allkirjastatud.
- 96 Lõpuks heidavad hagejad komisjonile ette, et ta ei kaalunud asjaomaste ettevõtjate huvi ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingusätete konfidentsiaalsuse säilitamise vastu ja üldist huvi läbipaistvuse vastu ega põhjendanud, et esimene on teisest kaalukam.
- 97 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

a) Vaidlustatud otsuse põhjendused

- 98 Üldkohus tõi esile, et kordustaotluses vaidlustasid kuus parlamendiliiget asjaomastes lepingutes sisalduva hinnateabega tutvumise võimaldamisest osalise keeldumise põhjendused, mis on esitatud 9. juuni 2021. aasta vastuses nende esialgsele taotlusele.
- 99 Käesoleval juhul kustutas komisjon vaidlustatud otsusega osaliselt hindu ja maksete tegemise korda käsitlevad lepingusätted kõigist asjaomastest lepingutest, välja arvatud dokumendist 10, mis ei käsitle hindu. Nii kustutas ta ettemaksete või eelmaksete summa dokumentidest 2, 3, 4, 12 ja 13, kuid avalikustas selle dokumentides 1, 5 ja 6. Ühtlasi kustutas ta asjaomastest lepingutest mitmesugust teavet, mis eri juhtudel puudutab muu hulgas ühe doosi hinda, tarnehinda, koguhinda või kogukulu, liikmesriikidele tasuda jäetud hinda või maksete ajakavasid.

- 100 Vaidlustatud otsuses märkis komisjon kõigepealt, et ärihuve kaitsva erandi alusel kustutatud teave sisaldas tundlikku äriteavet, mis puudutab muu hulgas hindu ja individuaalseid ühe doosi hindu, toodete hinnangulist kogukulu ning kulumetoodikat. Ta märkis, et kustutatud teabe avalikustamine võib kahjustada asjaomaste ettevõtjate konkurentsiolukorda COVID-19 vaktsiinide tootmisel ja turustamisel ülemaailmsel turul.
- 101 Järgmiseks märkis komisjon konkreetselt finantsriske käsitlevas osas, et eelostulepingutes sisalduvad hindu ja ostutingimusi käsitlevad sätted on hilisemate ostulepingute puhul endiselt asjakohased. Ta selgitas, et hinnateave on kustutatud, kuna selle avalikustamine võimaldab kolmandatel isikutel teha järeldusi asjaomaste ettevõtjate äri- ja hinnastrateegiate kohta, mida ettevõtjate konkurendid võivad kasutada oma strateegiate kavandamiseks, mis kahjustab rängalt käimasolevaid ja tulevasi läbirääkimisi asjaomaste ettevõtjate ning teiste rahvusvaheliste ostjate vahel.
- 102 Täpsemalt, mis puudutab ettemakseid või eelmakseid eelostulepingutes, st osamakset erakorralise abi vahenditest (vt eespool punktid 2 ja 3), siis kinnitas komisjon, et ta avalikustas selle osamakse peaaegu kõigi asjaomaste lepingute puhul. Nende ettemaksete kogusumma oli ligikaudu 2,7 miljardit eurot. Ta märkis, et lepingute puhul, millest ettemakse oli kustutatud, olid asjaomased ettevõtjad esitanud konkreetsed põhjused, et põhjendada, miks see summa on konfidentsiaalne. Nimelt on ettemakse summat teades võimalik turutavade alusel hinnata ja kindlaks määrata lepingu koguväärtus ning lõpuks ka ühe doosi hind, mis kujutab endast kõikide ettevõtjate jaoks tundlikku äriteavet. See võib avaldada kahjulikku mõju asjaomaste ettevõtjate läbirääkimistele teiste ostjatega ning kahjustada kõiki nende ettevõtjate tehinguid, kuna nende hinnastrateegiad ja -struktuurid on avalikuks saanud. Sellised asjaomaste ettevõtjate raskused võivad omakorda kahjustada asjaomaste lepingute täitmist.
- 103 Lisaks esitas komisjon põhjendused, miks on kustutatud teatav ettemaksetega seotud eriomane teave dokumentidest 3 ja 6. See kustutamine on seotud lepingute konkreetsete aspektidega, mis puudutavad asjaomase ettevõtja tootmisprotsessiga seotud kulusid, või asjaoluga, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal olid asjaomase ettevõtjaga käimas tarded ja arutelud. Selle kustutamise eesmärk oli võimaldada kõnealuse lepingu nõuetekohast täitmist.
- 104 Järgmiseks märkis komisjon, et kohtupraktika kohaselt on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega kaitstud tundlik äriteave, muu hulgas asjaomaste ettevõtjate äristrateegiaid või nende ärisuhteid puudutav teave. Lisaks võivad ärihuve kahjustavad võimalikud ohud, tundliku lepingu raames kokku lepitud kohaldatavad hinnad ja finantskohustuste määrad samuti kujutada endast tundlikke äriaspekte, eriti lepingute puhul, mille täitmine on alles pooleli. Käesoleval juhul asetaks eelostulepingute selliste lõikude avalikustamine asjaomase ettevõtja selgelt ebasoodsasse olukorda võrreldes tema konkurentidega, kuna neile tehakse teatavaks finantsrisiki tase, millega ettevõtja on nõustunud, ja teave tema hinnastrateegia kohta. Neil asjaoludel leidis komisjon, et lepingute teatud finantsaspekte tuleb ärihuve kaitsva erandi alusel kaitsta.
- 105 Lõpuks välistas komisjon selle asjaolu asjakohasuse, et kolm eelostulepingut olid lekkinud meediasse.
- 106 Nendest kaalutlustest nähtub, et komisjon esitas üksikasjalikud selgitused selle kohta, mis laadi teave ettemaksete ja eelmaksete kohta on kustutatud ning kuidas selle teabe avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve nii nende endi vahel kui ka suhetes kolmandate ravimifirmadega, kellega nad konkureerivad. Lisaks võeti nendes selgitustes arvesse komisjoni ja kuue parlamendiliikme vahelist teabevahetust. Nimelt tõi komisjon välja

põhjused, miks eelostulepingud on hilisemate ostulepingute ja kolmandate riikide ostjatega peetavate läbirääkimiste puhul asjakohased, ning põhjused, miks meediasse lekkinud teabega ei saa põhjendada erandi tegemist selle teabe konfidentsiaalsusest.

- 107 Siit järeldeb, et vaidlustatud otsuse põhjendused võimaldavad hagejatel mõista konkreetseid põhjusi, miks komisjon asjaomastest lepingutest ettemakseid või eelmakseid käsitlevad lepingusätted osaliselt kustutas, ning liidu kohtul teostada selle kustutamise õiguspärasuse üle kontrolli eespool punktides 34, 35 ja 78 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 108 Järelikult tuleb väide, et vaidlustatud otsus on selles osas ebapiisavalt põhjendatud, tagasi lükata.

b) Vaidlustatud otsuse põhistuse põhjendus

- 109 Küsimuses, kas põhjendused, millega komisjon põhjendas ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingusätete osalist kustutamist, on põhjendatud, tuleb kindlaks teha, kas vastavalt eespool punktides 30, 31, 81 ja 83 viidatud kohtupraktikale on ta esitanud usutavad selgitused selle kohta, et kustutatud teabega tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve, ning asjaolu kohta, et väidetavat kahjustamist võib pidada mõistlikult ettearvatavaks, mitte puhtalt oletuslikuks.
- 110 Käesolevas asjas, nagu on märgitud eespool punktides 100–105, nähtub vaidlustatud otsusest, et komisjon keeldus kõnealuste lepingusätetega, sealhulgas maksete ajakavade ja maksete tegemise korraga tutvumise võimaldamisest täielikult, et vältida asjaomaste lepingute tundlike finantsandmete avalikustamise ohtu, mis lõpuks puudutavad asjaomaste ettevõtjate äri- ja hinnastrateegiaid ajal, mil valitses suur nõudlus COVID-19 vaktsiinide järele ning mille jooksul olid läbirääkimised kolmandate riikide ostjatega käimas või vähemalt mõeldavad.
- 111 Kui Üldkohus oli asjaomaste lepingute tervikversioonidega tutvunud, sedastas ta, et ettemakseid või eelmakseid käsitlevad lepingusätted ning maksete tegemise korrad ja maksete ajakavad on erinevad. Pealegi ei vaidlusta hagejad COVID-19 vaktsiinide suure nõudluse konteksti ega asjaolu, et läbirääkimised kolmandate riikide ostjatega olid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal veel käimas või vähemalt mõeldavad.
- 112 Vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei välista asjaolu, et asjaomased ettevõtjad võisid COVID-19 vaktsiinide väljatöötamiseks saada ettemakseid avaliku sektori vahenditest, iseenesest seda, et ettemakseid või eelmakseid käsitlevad lepingusätted on äriselt tundlikud, ega järeldest, et nende ärihuve ei saa kaitsta.
- 113 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et kui avaliku sektori kapitalil põhineval ettevõtjal võivad olla ärihuvid, mida võidakse kaitsta samadel alustel kui eraettevõtja huve (vt selle kohta 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus CEE Bankwatch Network vs. komisjon, T-307/16, EU:T:2018:97, punkt 108), peab see seda enam olema nii ka eraettevõtja puhul, isegi kui ta aitab täita üldise huvi ülesandeid (5. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Falcon Technologies International vs. komisjon, T-875/16, ei avaldata, EU:T:2018:877, punkt 49).
- 114 Samuti, nagu väidab komisjon, tuleb tagasi lükata hagejate argument seoses asjaoluga, et teave vaktsiinihindade kohta oli lekkinud meediasse.

- 115 Dokumendi loata avalikustamine ei saa nimelt tuua kaasa mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandiga hõlmatud dokumendi üldsusele kättesaadavaks tegemist (25. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Beninca vs. komisjon, T-561/12, ei avaldata, EU:T:2013:558, punkt 55).
- 116 Lisaks ei saa edukas olla hagejate argument, mis puudutab asjaolu, et 2022. aasta septembris ja oktoobris, st rohkem kui kuus kuud pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, teatas üks kahest ettevõtjast (AstraZeneca ja CureVac), et tal ei ole probleeme eelostulepingu avalikustamisega, ning teine avalikustas „kõik andmed hindade ja saadud ettemakse kohta“, mis hagejate sõnul tõendab, et ettemaksetega seotud teabe avalikustamine ei kujutanud endast ohtu asjaomase ettevõtja ärihuvidele.
- 117 Nagu on märgitud eespool punktis 56, tuleb ärihuve kaitsva erandi kohaldamise põhjendatust hinnata nimelt vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal esinenud asjaolude alusel, mitte lähtuvalt piiratud arvu asjaomaste ettevõtjate võimalikest avaldustest, mis on tehtud rohkem kui kuus kuud pärast otsuse vastuvõtmist, ja kelle puhul oli komisjon vastavate ettemaksete summa igal juhul juba avalikustanud.
- 118 Sellest järeldub, et komisjon leidis vaidlustatud otsuses õigesti, et ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingutingimuste täielik avalikustamine võib anda asjaomaste ettevõtjate konkurentidele ja kolmandatest isikutest ostjatele tundlikku äriteavet asjaomaste ettevõtjate äri- ja hinnastrateegiate kohta.
- 119 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni selgitused selle kohta, et ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingusätete täieliku avalikustamise korral esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht, mis on mõistlikult ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik, on põhjendatud.
- 120 Mis puudutab argumenti, et komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit ebajärjekindlalt, siis see kattub kolmanda väitega, mistõttu tuleb seda analüüsida nimetatud väite raames.
- 121 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite neljas osa tagasi lükata.

4. Osaline vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 122 Teise väite viiendas osas vaidlustavad hagejad vaidlustatud otsuse põhjenduste piisavuse ja põhjendatuse seoses vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest osalise keeldumise põhjendamisega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsva erandi alusel.
- 123 Esiteks väidavad hagejad, et ei ole selgitatud oletust, et vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätete täielik avalikustamine võib kaasa tuua palju kuritarvitavaid ja põhjendamatu kohtuasju, ning et komisjon ei ole täpsustanud ega tõendanud, kuidas nende avalikustamine kahjustaks asjaomaste ettevõtjate ärihuve.
- 124 Teiseks vaidlevad hagejad vastu vaidlustatud otsuses esitatud kaalutlustele, mille kohaselt kõnealuste tingimuste täielik avalikustamine teeks asjaomase ettevõtja konkurentidele teatavaks tema vastutuskindlustuse „nõrgad kohad“ ning annaks konkurentidele konkurentsieelise, mida nad saaksid kasutada.

- 125 Kolmandaks vaidlevad hagejad vastu sellele, et kõnealuste lepingutingimuste tervikuna avalikustamine mõjutaks asjaomaste ettevõtjate üldist mainet. Komisjon ei ole kusagil selgitanud, miks nende avalikustamine avaldaks sellist mõju. Nimelt, kui äriühing tunnistatakse vastutavaks puudusega tootest tingitud kahju eest, siis maine kahjustamine tuleneb sellest kahjust, mitte komisjoniga kokku lepitud tingimustest.
- 126 Neljandaks leiavad hagejad, et tõendatud ei ole ka kolm täiendavat kaalutlust, millele viidatakse vaidlustatud otsuses ja mille kohaselt teeks kustutatud teabe avalikustamine asjaomase ettevõtja konkurentidele teatavaks kulud, mis kõnealuse lepingu rikkumisega võivad kaasneda, ja sellest lepingust tegelikult teenitava tulu, ning see kahjustab asjaomaste ettevõtjate ärihuve, peamiselt nende konkurentsivõimet maailmaturul. Nende sõnul ei ole komisjon esitanud piisavalt tõendeid, mis näitaksid, et kõnealuse teabe avalikustamine võimaldaks paljastada asjaomaste ettevõtjate äristrateegia sisu või nõrgestada nende konkurentsipositsiooni ülemaailmsel turgudel. Lisaks ei näita vaidlustatud otsuses mainitud näited, kui tundlik on kustutatud teave.
- 127 Ühtlasi väidavad hagejad, et komisjoni argumendid, mille kohaselt läbirääkimised vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate sätete üle olid individuaalsed, on eksitavad. Hagejate sõnul nähtub Euroopa Kontrollikoja eriaruande 19/2022 „ELi COVID-19 vaktsiinide hanked“ punktist 76, et need lepingusätted on asjaomastes lepingutes samad, mistõttu ei saa nende avalikustamine kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve.
- 128 Repliigi staadiumis väidavad hagejad, et isegi juhul, kui komisjon oleks tõendanud, et kustutatud teabe avalikustamine kahjustab konkreetselt ja tegelikult asjaomaste ettevõtjate ärihuve, oleks selle avalikustamise üldine huvi nendest ärihuvidest kaalukam.
- 129 Komisjon vaidleb nende argumentidele vastu.
- 130 Komisjon väidab, et kõnealused lepingusätted on majanduslikult ja rahaliselt sama tähtsad kui kõik muud asjaomase ettevõtja kuluartiklid ning nende üle peeti individuaalseid läbirääkimisi.
- 131 Esiteks leiab komisjon, et on ekslik väita, et nende lepingusätete avalikustamine ei tooks kaasa ohtu, et asjaomaste ettevõtjate vastu esitataks strateegilise ja spekulatiivse kahju hüvitamise hagi.
- 132 Komisjoni sõnul suurendaks kõnealuste lepingusätete täielik avalikustamine asjaomase ettevõtja vastu esitatud kahju hüvitamise hagide – olgu need siis põhjendatud või mitte – arvu, kuna see annaks hagejale rohkem argumente, millega üritada tõendada vaktsiini puudusi. See oht on pealegi seda konkreetselt, et selle kahju määratlus, mis võidakse asjaomasele ettevõtjale hüvitada, on juba avalikustatud teatavates lepingutes, nimelt dokumendis 5. Lisaks võib asjaomase liikmesriigi kulul hüvitise maksmise üksikasjade avalikustamine mõjutada toote puudustega seotud tõendamiskoormist. Nende üksikasjade tundmine võib nimelt lihtsustada või raskendada vaktsiini tootja vastutuse tõendamise ülesannet. Ta leiab seega, et massiliste kohtuvaidluste ja väga suurte rahaliste tagajärgede oht ühe ettevõtja jaoks ei ole abstraktne.
- 133 Teiseks väidab komisjon, et vaidlustatud otsuses on õiguslikult piisavalt selgitatud põhjusi, miks kõnealuste lepingusätete tervikuna avalikustamine tekitaks asjaomastele ettevõtjatele kahjulikke ärilisi tagajärgi. Need lepingusätted ei ole nimelt „tüüptingimused“, vaid nende üle peeti individuaalseid läbirääkimisi, mille tulemusena saadud lõplik sõnastus tähendab seda, et ettevõtja nõustus keerulise lepingu raames ühe finantsriskiga muude riskide hulgas. Kui need oleksid tervikuna avalikustatud, oleks võrdlev hindamine võinud tekitada põhjendamatu negatiivse suhtumise teatud toodetesse. Lisaks lubab kohtupraktika komisjonil tugineda ärihuve kaitsvale

erandile turul tegutseva ettevõtja maine kahjustamise tõttu. Lisaks väidab komisjon, et isegi täiel määral kohaldatav hüvitamisklausel ei korva kogu kahju, mis on tekitatud kannatanule kahjuhüvitise väljamõistmisega, eelkõige vastutavaks tunnistatud ettevõtja kuvandi- ja mainekahju. Seega mõjutaks vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätete tervikuna avalikustamine olukordades, kus ettevõtjale makstakse hüvitist või mitte, vaieldamatult tema ärihuve.

- 134 Kolmandaks toob komisjon esile, et hagejad väidavad, et käesolevas asjas ei ole nende lepingusätete avalikustamisest tulenevat ärihuvide tegelikku ja konkreetset kahjustamist tõendatud ning isegi kui komisjon oleks sellist kahjustamist põhjendanud, on nende avalikustamine ülekaalukates üldistes huvides põhjendatud. Komisjoni sõnul on vaidlustatud otsuses selgitatud kahjulikke tagajärgi, mida selle teabe avalikustamine käesoleval juhul asjaomastele ettevõtjatele kaasa tooks. Ent asjaolu, et vaidlustatud otsuses on tuginetud ärihuvide tegeliku ja konkreetse kahjustamise ohu esinemisele, ei tähenda, et see oht ei ole tõendatud või et see on spekulatiivne. Lisaks on hagejate argumendid vastuolulised osas, milles nad kinnitavad, et oluline on teada, kas asjaomaseid ettevõtjaid peetakse vaktsiinide kahjuliku toime korral kahju eest vastutavaks, väites samas, et kõnealuste lepingusätete avalikustamise tagajärjed nimetatud ettevõtjatele, nagu komisjon neile tugineb, on spekulatiivsed ja oletuslikud.

a) Vaidlustatud otsuse põhjendused

- 135 Käesoleval juhul märkis komisjon vaidlustatud otsuse punktis 2.1.1, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes ette nähtud ärihuve kaitsva erandi alusel kustutatud teave sisaldab ärihuvidele tundlike andmeid, mis puudutavad eelkõige vastutust ja kahju hüvitamist. Ta mainis, et sellise teabe täielik avalikustamine võib asjaomase ettevõtja konkurentidele teada anda, millist kasu ettevõtja läbirääkimiste tulemusel täpsemalt sai.
- 136 Seejärel käsitles komisjon punktis 2.1.4 sisuliselt asjaomaste ettevõtjate lepinguvälisest vastutusest suhetes kolmandate isikutega, eelkõige seoses vaktsiini kasutamisest tulenevate kõrvaltoimetega, ning lepingusätteid, mis käsitlevad võimalikku hüvitist, nimelt hüvitise maksmist asjaomaste ettevõtjate liikmesriikide poolt juhul, kui ettevõtjalt mõistetakse kolmandate isikute kasuks välja kahjuhüvitist nende lepinguvälise vastutuse alusel. Seejärel käsitles ta asjaomaste ettevõtjate lepingulise vastutuse erinevaid aspekte.
- 137 Nii täpsustas komisjon, et kõnealuste lepingutingimuste tervikuna avalikustamine võib kahjustada nende ettevõtjate ärihuve kolmest aspektist.
- 138 Esiteks võimaldaks asjaomase ettevõtja vastutuse piiride täpne tundmine käituda tema suhtes strateegiliselt, kuivõrd ta võib seista silmitsi majanduslike tagajärgedega, mis tulenevad mitmest hagi, mis on esitatud kuritarvituslikult ja põhjendamatult, üksnes eesmärgiga saada hüvitist seoses tema vaktsiini kasutamisega. Teiseks teeks liikmesriikide poolt asjaomastele ettevõtjatele hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete täielik avalikustamine – eriti mis puudutab sätteid, milles on kindlaks määratud täpsed tingimused, mille korral liikmesriigipoolne hüvitamine on välistatud – paratamatult asjaomase ettevõtja konkurentidele, sealhulgas neile, kes ei tooda vaktsiini, teatavaks tema vastutuskindlustuse „nõrgad kohad“ ja annaks neile konkurentsieelise, mida nad saaksid kasutada. Kolmandaks mõjutab asjaomase ettevõtja vastutuse piiride täpne teadmine ka tema üldist mainet tarbijate ja võimalike äripartnerite silmis. Komisjoni sõnul on nende põhjendustega selgitatud põhjusi, miks teatavaid lõike, mis puudutavad erandit hüvitise

maksmist käsitlevast lepingusättest, nimelt tingimusi, mille esinemise korral konkreetsele ettevõtjale hüvitist ei maksta, avalikustada ei saa. Sellega seoses viitas ta näitena kustutamisele dokumendi 4 punktis I.12.

- 139 Seejärel märkis komisjon, et teatavatel lepingulist vastutust käsitlevatel lepingusätetel on asjaomase ettevõtjaga koos hinnatud ja läbi räägitud äriine mõõde, mille avalikustamine annaks tema konkurentidele teavet tema sisemise võimsuse ja strateegia kohta, eriti kuna see teave võimaldab täpselt teada saada, millised kulud võib sellele ettevõtjale kaasa tuua lepingu lõpetamine. Komisjon selgitas oma seisukohti konkreetsete lepingusätete näidetega.
- 140 Komisjon täpsustas, et kustutatud teave oli äriiselt tundlik. Ühelt poolt võimaldaks selle teabe avalikustamine täpselt teada saada, milliseid kulusid võib lepingu rikkumine asjaomastele ettevõtjatele kaasa tuua. Teiselt poolt võib selle teabe avalikustamine osutada asjaomastele ettevõtjatele kahjulikuks, kuna see annaks nende konkurentidele väga realistliku ülevaate kõnealuse lepingu alusel saadud tegelikust kasumist, samas kui vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal pidasid needsamad ettevõtjad kolmandate riikide ostjatega läbirääkimisi COVID-19 vaktsiinide tarnimiseks, kusjuures konkurents selles osas toimus ülemaailmsel turul. Komisjon täpsustas veel, et võimalik konflikt asjaomaste ettevõtjate ärihuvidega oli seda kahjustavam, et teatud lepingute täitmine oli parajasti algamas, nagu see vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal oli nimelt dokumentidega 7 ja 11.
- 141 Viimaks rõhutas komisjon, et selles kontekstis tuleb määruse nr 1049/2001 alusel kõnealuste lepingusätete avalikustamise tagajärgede hindamisel arvesse võtta ülemaailmset turgu, millel asjaomased ettevõtjad tegutsesid. Ta märkis, et ärihuve kaitsva erandi kohaldatavuse hindamisel võeti arvesse erinevaid tegureid, eelkõige iga vaktsiinitootja konkreetset olukorda turul, tema omadusi, suhteid teiste ettevõtjatega, turu- ja ettevõtlustrateegiaid ning seda, kuidas konkurendid võiksid avalikustatud teavet kasutada. Ta järeldas sellest, et asjaomaste ettevõtjatega sõlmitud lepingute täielik avalikustamine kahjustaks nende ärihuve, kahjustades peamiselt nende konkurentsivõimet ülemaailmsel turgudel.
- 142 Nendest kaalutlustest nähtub, et komisjon selgitas vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevates lepingusätetes sisalduva teabe äriiselt tundliku laadi. Samuti selgitas komisjon õiguslikult piisavalt, kuidas võib nende lepingusätete tervikuna avalikustamine tema arvates konkreetset ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve kas omavahelistes suhetes või nende suhetes kolmandate isikutega, kellega nad konkureerivad.
- 143 Sellest järeldub, et vaidlustatud otsuse põhjendused võimaldavad hagejatel mõista konkreetseid põhjusi, miks komisjon osaliselt kustutas asjaomastest lepingutest asjaomaste ettevõtjate nii lepingulist kui ka lepinguvälist vastutust käsitlevad sätted ning sätted, mis käsitlevad võimalikku liikmesriikidepoolset hüvitise maksmist kohustuste eest, mis võivad asjaomastel ettevõtjatel tekkida nende lepinguvälise vastutuse alusel menetlusse kaasamise korral, ning liidu kohtul teostada kontrolli kustutamise seaduslikkuse üle eespool punktides 34, 35 ja 78 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 144 Järelikult tuleb väide, et vaidlustatud otsus on selles osas ebapiisavalt põhjendatud, tagasi lükata.

b) Vaidlustatud otsuse põhjustuse põhjendatus

145 Küsimuses, kas põhjendused, millega komisjon põhjendas vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätete osalist kustutamist, on põhjendatud, tuleb kindlaks teha, kas vastavalt eespool punktides 30, 31, 81 ja 83 viidatud kohtupraktikale on ta esitanud usutavad selgitused selle kohta, et kustutatud teabega tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve, ning asjaolu kohta, et väidetavat kahjustamist võib pidada mõistlikult ettearvatavaks, mitte puhtalt oletuslikuks.

1) Lepingulist vastutust käsitlevad lepingusätted

146 Nagu on märgitud eespool punktides 139–141, nähtub vaidlustatud otsusest, et käesoleval juhul keeldus komisjon asjaomaste ettevõtjate lepingulist vastutust käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest täielikult, et mitte avaldada väidetavalt tundlikku äriteavet, mis puudutab asjaomaste lepingute täitmisega seotud tuvastatud riske ja rahalisi künniseid, mida need ettevõtjad nende riskidega seoses aktsepteerisid, ajal, mil valitses suur nõudlus COVID-19 vaktsiinide järele ning mille jooksul olid läbirääkimised kolmandate riikide ostjatega käimas või vähemalt mõeldavad.

147 Kui Üldkohus oli asjaomaste lepingute tervikversioonidega tutvunud, tõdes ta, et lepingusätted, mis käsitlevad asjaomaste ettevõtjate vastutust nimetatud lepingute rikkumise, lõpetamise või peatamise eest, on muu hulgas tarnete hilinemise või tegemata jäetud tarnete osas erinevad. Pealegi ei vaidlusta hagejad COVID-19 vaktsiinide suure nõudluse konteksti ega asjaolu, et läbirääkimised kolmandate riikide ostjatega olid veel käimas või vähemalt mõeldavad.

148 Sellest järeldub, et komisjon leidis vaidlustatud otsuses õigesti, et nende lepingusätete täielik avalikustamine võib anda asjaomaste ettevõtjate konkurentidele ja kolmandatest isikutest ostjatele tundlikku äriteavet kuluartiklite, nende sisemiste võimsuste ja strateegiate ning aktsepteeritud rahaliste künniste kohta (vt selle kohta 12. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus Saure vs. komisjon, T-524/21, EU:T:2022:632, punktid 99–102).

149 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni selgitused selle kohta, et asjaomaste ettevõtjate lepingulist vastutust käsitlevate lepingusätete täieliku avalikustamise korral esineb nende ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht, mis on mõistlikult ettearvatav, mitte oletuslik, on põhjendatud.

150 Mis puudutab argumenti, et komisjon kohaldas ärihuve kaitsvat erandit ebajärjekindlalt, siis see kattub kolmanda väitega, mistõttu tuleb seda analüüsida nimetatud väite raames.

2) Hüvitise maksmist käsitlevad lepingusätted

151 Alustuseks on oluline märkida, et nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivi 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1985, L 210, lk 29; ELT eriväljaanne 15/01, lk 257) artiklite 1 ja 12 kohaselt vastutab tootja kahju eest, mille on põhjustanud tema toote puudus, ning tema vastutust kahjukannataja suhtes ei tohi piirata ega välistada lepingusättega, mis tema vastutust piirab või vastutusest vabastab. Seega, nagu komisjon kohtuistungil tunnistas, ei olnud komisjonil ega liikmesriikidel õigust direktiivi 85/374 sätetest kõrvale kalduda, kui nimetatud direktiivi ei ole muudetud.

- 152 Pealegi ei ole direktiivis 85/374 ühtki sätet, mis keelaks kolmandal isikul, käesoleval juhul liikmesriigil, hüvitada kahju, mille eest tootja on hüvitist maksnud oma toote puuduste tõttu.
- 153 Lisaks täheldab Üldkohus, et komisjoni ja liikmesriikide vahel 16. juunil 2020 sõlmitud kokkuleppe COVID-19 vaktsiinide hankimise kohta artikli 6 kolmas lõik avaldati komisjoni veebilehel 7. septembril 2020 ja on täielikult avalikustatud asjaomaste lepingute lisana, välja arvatud dokumendi 1 puhul. See säte näeb ette hüvitusmehhanismi, mille kohaselt liikmesriigid hüvitavad asjaomastele ettevõtjatele majanduslikud kulud, st võimaliku kahju, mis tavaliselt on nende ettevõtjate kanda tulenevalt nende vastutusest oma vaktsiinide eest. Samuti on teatistes COM(2020) 245 (final), mida on mainitud eespool punktis 3, märgitud, et seda mehhanismi tuleb käsitleda „kindlustuslepinguna“, mis seisneb selles, et osa ravimitööstusel lasuvast majanduslikust riskist kantakse üle riigiasutustele, vastutasuks oli liikmesriikidele tagatud õiglane ja taskukohane juurdepääs vaktsiinile, kui see kord kättesaadavaks muutub.
- 154 Eeltoodust tuleneb, et ühest küljest ei mõjuta liikmesriikide poolt asjaomastele ettevõtjatele hüvitise maksmise mehhanism kuidagi nende ettevõtjate direktiivist 85/374 tuleneva õigusliku vastutuse aluseid ning teisest küljest oli see teave esialgse dokumentidega tutvumise taotluse esitamise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal juba avalik.
- 155 Kui Üldkohus oli tutvunud asjaomaste lepingute tervikversioonidega, tõdes ta, et kuigi kõik eelostulepingud ja ostulepingud sisaldavad hüvitise maksmist käsitlevat sätet, mis sarnaneb komisjoni ja liikmesriikide vahel 16. juunil 2020 sõlmitud kokkuleppe COVID-19 vaktsiinide hankimise kohta artiklis 6 ettenähtuga, ei ole nende lepingusätete üksikasjalik sisu identne. Sellega seoses toob Üldkohus esile erinevused esiteks konkreetsetes olukordades, kus lepiti kokku, et liikmesriigipoolne hüvitamine ei ole kohaldatav – kusjuures suurem osa neist olukordadest on asjaomastes lepingutes siiski üldiselt sarnased –, teiseks võimaliku hüvitise ajalise või esemelise kohaldamisala osas ning kolmandaks kaitse ohjamise osas võimalike kahju hüvitamise hagide ja võimaliku hüvitise maksmise korral.
- 156 Pärast neid täpsustusi tuleb veel kindlaks teha, kas komisjonil oli õigus keelduda hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete ulatuslikumast või isegi täielikust avalikustamisest.
- 157 Sellega seoses ei saa nõustuda vaidlustatud otsuses esitatud esimese põhjendusega, et asjaomase ettevõtja vastutuse piiride täpne teadmine võimaldaks käituda tema suhtes strateegiliselt, kuna ta võib seista silmitsi majanduslike tagajärgedega, mis tulenevad mitmest hagist, mis on esitatud kuritarvituslikult ja põhjendamatu, üksnes eesmärgiga saada hüvitist seoses tema vaktsiini kasutamisega.
- 158 Isegi kui asjaolu, et äriühingu vastu esitatakse kahju hüvitamise hagnosisid, võib kahtlemata tekitada suuri kulutusi, olgu siis tegemist majanduslike vahendite, aja või töötajatega, sealhulgas juhul, kui need hagid hiljem põhjendamatu tõttu rahuldamata jäetakse, on kolmandatel isikutel, keda puudusega vaktsiin võis kahjustada, õigus esitada asjaomaste ettevõtjate vastu kahju hüvitamise hagi, mis põhineb nimelt riigisisestel õigusnormidel, millega võetakse üle direktiiv 85/374. See kaabeõigus ei sõltu hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete olemasolust ja sisust.
- 159 Lisaks ei saa asjaomaste ettevõtjate huvi vältida selliseid kahju hüvitamise hagnosisid juhul, kui nad on tõepoolest tootnud ja lasknud ringlusse puudusega vaktsiini, pidada ärihuviks ning igal juhul ei ole see huvi, mida tuleb kaitsta, arvestades muu hulgas iga isiku õigust nõuda kahju hüvitamist, mis on talle tekitatud puudusega tootega (vt analoogia alusel 15. detsembri 2011. aasta kohtuotsus CDC Hydrogene Peroxide vs. komisjon, T-437/08, EU:T:2011:752, punkt 49 ja seal viidatud

kohtupraktika). Samuti ei ole soov vältida kohtumenetlusega seotud suuremaid kulutusi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande alusel kaitstud huvi (vt selle kohta 28. juuni 2019. aasta kohtuotsus Intercept Pharma ja Intercept Pharmaceuticals vs. EMA, T-377/18, ei avaldata, EU:T:2019:456, punktid 55 ja 56).

- 160 Pealegi ei sisalda vaidlustatud otsus ühtegi asjaolu, mis võimaldaks järeldada, et asjaomastele ettevõtjatele hüvitise maksmise mehhanismi ulatuslikum avalikustamine võib olla põhjus, mis nende vastu hagi esitatakse. Nimelt on selliste hagide ese alati see, et vaktsiinitootjalt mõistetak välja hüvitis tekitatud kahju eest, olenemata sellest, millise üksuse kanda jäävad lõppkokkuvõttes kahjuhüvitise väljamaksmise kulud.
- 161 Neil asjaoludel leiab Üldkohus, et esimene põhjendus, millele vaidlustatud otsuses tugineti selleks, et keelduda hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte ulatuslikumast avalikustamisest, ei tõenda, nagu nõuab eespool punktis 31 viidatud kohtupraktika, et esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuve ähvardav oht, mis on ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik.
- 162 Teine põhjendus, millele vaidlustatud otsuses tugineti selleks, et keelduda hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete täielikust avalikustamisest, eriti mis puudutab sätteid, milles on kindlaks määratud täpsed tingimused, mille korral liikmesriigipoolne hüvitamine on välistatud, on see, et selline avalikustamine teeks vältimatult asjaomase ettevõtja konkurentidele, sealhulgas neile, kes ei tooda vaktsiine, teatavaks tema vastutuskindlustuse „nõrgad kohad“ ning annaks neile konkurentsieelise, mida nad saaksid kasutada näiteks reklaamis ja võrdlevas reklaamis.
- 163 Sellega seoses tuleb silmas pidada, et põhjus, miks hüvitise maksmist käsitlevad sätted lisati asjaomastesse lepingutesse, st selle ohu kompenseerimine, mida asjaomased ettevõtjad kannavad vaktsiinide väljatöötamise tähtaja lühendamise tõttu, oli avalikult teada enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 164 Lisaks sisaldavad kõik asjaomased lepingud hüvitise maksmist käsitlevat sätet, milles on ühtlasi üldjoontes sarnaselt loetletud peamised spetsiifilised olukorrad, kus liikmesriigi poolt asjaomasele ettevõtjale hüvitise maksmine on välistatud.
- 165 Kuna kõigil asjaomastel ettevõtjatel oli kindlaks määratud ja õiguspärasel põhjusel hüvitise maksmist käsitlev lepingusäte, ei sisalda vaidlustatud otsus ühtegi asjaolu, mis võimaldaks järeldada, et hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte ulatuslikuma avalikustamise korral oli asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht, eelkõige nendele ettevõtjatele konkurentsieelise andmine, otsuse vastuvõtmise kuupäeval mõistlikult ettearvatav ja mitte puhtalt oletuslik.
- 166 Neil asjaoludel leiab Üldkohus, et teine põhjendus, millele vaidlustatud otsuses tugineti selleks, et keelduda hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte ulatuslikumast avalikustamisest, ei tõenda, nagu nõuab eespool punktis 31 viidatud kohtupraktika, et esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuve ähvardav oht, mis on ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik.
- 167 Seoses kolmanda põhjendusega, millele vaidlustatud otsuses tugineti selleks, et keelduda hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte täielikust avalikustamisest, eriti seoses tingimustega, mille esinemisel liikmesriigipoolne hüvitamine on välistatud, nimelt et asjaomaste ettevõtjate vastutuse piiride täpne teadmine kahjustaks nende mainet tarbijate ja võimalike äripartnerite silmis, tuleks märkida, et vastupidi hagejate väidetule tähendab ettevõtja maine kahjustamine kindlasti tema

ärihuvide kahjustamist, kuna iga turul tegutseva ettevõtja maine on tema majandustegevuse teostamiseks turul väga oluline (vt selle kohta 5. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Falcon Technologies International vs. komisjon, T-875/16, ei avaldata, EU:T:2018:877, punktid 51 ja 53).

- 168 Samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 163–165, ei sisalda vaidlustatud otsus siiski ühtegi asjaolu, mis võimaldaks mõistlikult järeldada, et hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte ulatuslikuma avalikustamise korral oli asjaomaste ettevõtjate ärihuvide, eelkõige nende maine kahjustamise oht otsuse vastuvõtmise kuupäeval mõistlikult ettearvav ja mitte puhtalt oletuslik.
- 169 Neil asjaoludel leiab Üldkohus, et kolmas põhjendus, millele vaidlustatud otsuses tugineti selleks, et keelduda hüvitise maksmist käsitleva lepingusätte ulatuslikumast avalikustamisest, ei tõenda, nagu nõuab eespool punktis 31 viidatud kohtupraktika, et esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuve ähvardav oht, mis on ettearvav, mitte puhtalt oletuslik.
- 170 Eeltoodud arvestades on teise väite viies osa põhjendatud osas, mis puudutab asjaomaste lepingute hüvitise maksmist käsitlevaid sätteid.
- 171 Sellest järeldub, et teise väite viienda osaga tuleb osaliselt nõustuda osas, mis puudutab hüvitise maksmist käsitlevaid lepingusätteid, ja see tuleb lükata osaliselt tagasi osas, mis puudutab asjaomaste ettevõtjate lepingulist vastutust käsitlevaid sätteid.

5. Osaline tarnete ajakavaga tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 172 Teise väite kuuendas osas heidavad hagejad komisjonile ette, et ta kustutas asjaomaste ettevõtjate vaktsiinitarnete ajakavad ega põhjendanud piisavalt ärihuve kaitsva erandi kohaldamist seoses sellega. Nende arvates ei ole see teave tundlik äriteave ja asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht on oletuslik.
- 173 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 174 Käesolevas asjas kustutas komisjon vaidlustatud otsusega dokumentidest 3 ja 8–13 tarnete ajakavad kitsas tähenduses, st dooside mahu ja tarnete sageduse.
- 175 Vaidlustatud otsuses märkis komisjon, et tarnete ajakavad ja nendega seotud lepingulised kohustused on asjaomaste ettevõtjate jaoks tundlik äriteave, mille avalikustamine annaks nende võimalikele konkurentidele teavet nende sisemiste äri võimsuste ja -strateegiate kohta. Sellesse kategooriasse kuuluvad näiteks dokumendi 12 artikkel I.4.7.1 ja sellele järgnevad artiklid, dokumendi 13 artikkel II.14 ning dokumendi 8 artikkel I.4.7. Ta märkis ka, et see teave näitab täpselt, kui suuri kulusid võib lepingu rikkumine asjaomasele ettevõtjale kaasa tuua, kuna olenevalt olukorrast sisaldab see eeskirju kindlas summas makstava kahjuhüvitise kohta tarne hilinemise või tarne tegemata jätmise korral. See teave on seda tundlikum – arvestades väga tiheda konkurentsi olukorda, milles asjaomased ettevõtjad tegutsevad –, et need ettevõtjad peavad läbirääkimisi ja konkureerivad omavahel ülemaailmsel tasandil, et tarnida COVID-19 vaktsiine ka väljaspool liitu asuvatele ostjatele. Võimalik konflikt asjaomaste ettevõtjate ärihuvidega oli seda kahjustavam, et lepingute täitmine oli parajasti algamas, nagu see vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal oli näiteks dokumentidega 7 ja 11. Ühtlasi täpsustas komisjon, et ärihuve kaitsva erandi kohaldatavuse hindamisel võttis ta arvesse asjaomaste ettevõtjate konkreetset olukorda ja kõnealuse lepingu täitmise seis.

- 176 Selles osas leiab Üldkohus, et komisjoni esitatud asjaoludega on põhjendatud kustutatud tarnete ajakavasid käsitleva teabe pidamine tundlikuks äriteabeks ja neist piisab, et saaks järeldada, et esineb mõistlikult ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik oht, et selle teabe avalikustamine kahjustab asjaomaste ettevõtjate ärihuve (vt selle kohta 3. juuli 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 177 Kui Üldkohus oli tutvunud asjaomaste lepingute tervikversioonidega, tõdes ta, et kustutatud teave tarnete ajakava kohta annab ülevaate asjakohastest ja hiljutistest teguritest, mis puudutavad asjaomaste ettevõtjate sisemist võimsust, äristrateegiaid, tarnetingimusi, tarnete korda, mahtu ja sagedust ning tagajärgi, mis tekivad nendel ettevõtjatel tarne tegemata jätmise või hilineamise korral. Seega ei saanud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal välistada, et esineb mõistlikult ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik oht, et kahjustatakse asjaomaste ettevõtjate siseseid äristrateegiaid.
- 178 Eeltoodut arvestades tuleb teise väite kuues osa tagasi lükata.

6. Osaline annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine

- 179 Teise väite seitsmendas osas ja sarnaselt esimese väitega (vt eespool punktid 17 ja 25) heidavad hagejad komisjonile ette seda, et ta kustutas asjaomastes lepingutes suures osas sätteid, mis käsitlevad annetusi ja vaktsiini edasimüüki, ega põhjendanud piisavalt ärihuve kaitsva erandi kohaldamist seoses sellega. Nende arvates on asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise oht oletuslik. Lisaks on see teave väga huvipakkuv kolmandate riikide rahvatervise seisukohast. Komisjon oleks pidanud kaaluma asjaomaste ettevõtjate ärihuvide oletatavat kahjustamist ja avalikku huvi läbipaistvuse vastu, kuna vaktsineerimine ülemaailmsel tasandil on äärmiselt oluline, et kaitsta inimeste tervist liidus ning kolmandates riikides.
- 180 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 181 Komisjon leiab, et arvestades konteksti, milles asjaomaste lepingute üle läbirääkimisi peeti, on annetusi ja edasimüüki käsitlevad sätteid äritehingute keskmes ning nende avalikustamine kahjustaks asjaomaste ettevõtjate õiguspäraseid ärihuve, eriti seoses nende sisemise võimsuse ja äristrateegiatega, nagu on põhjendatud vaidlustatud otsuses. Ta väidab, et nende avalikustamata jätmise eesmärk on säilitada liikmesriigi ja asjaomase ettevõtja kaalutusõigus võimaliku edasimüügi või annetuse hindamisel ning võimalike kolmepoolsete kokkulepete raames kolmandate riikidega. Nende lepingusätete täielik avalikustamine seaks aga niisugused otsused sõltuvusse asjaoludest, millel ei ole pistmist ärihuvidega, sellel võivad olla asjaomasele ettevõtjale olulised rahalised tagajärjed, eelkõige hüvitise maksmise valdkonnas, ning see annaks tema konkurentidele kasulikku äriteavet, mida nad võiksid kasutada ettevõtja vastu kolmandates riikides. Nendel lepingusätetel on seega äriiline mõõde. Ta vaidleb vastu hagejate argumentidele, mille kohaselt ei saa neid lepingusätteid pidada ärioliselt konfidentsiaalseks seetõttu, et need pakuvad väljaspool liitu rahvatervise seisukohast ülekaalukat huvi, kuna selles osas ei saa rahvatervisega seotud kaalutlustel olla määravat tähtsust.
- 182 Käesoleval juhul kustutas komisjon vaidlustatud otsusega dokumentidest 7 ja 11 annetusi ja edasimüüki käsitlevad lepingusätted täielikult. Dokumentidest 3, 4, 6, 8, 9, 12 ja 13 kustutati need sätteid osaliselt.

- 183 Vaidlustatud otsusest, milles on esitatud põhjused, miks on põhjendatud asjaomastes lepingutes terve hulga teabekategooriate täielik või osaline avalikustamata jätmine, ei nähtu siiski sõnaselgelt – kas või kokkuvõtlikult – põhjusi, miks on kustutatud annetusi ja edasimüüki käsitlevad sätted.
- 184 Seda järeldust ei sea kahtluse alla komisjoni menetlusdokumentides esitatud argumendid, mille kohaselt on annetusi ja edasimüüki käsitlevatel lepingusätetel asjaomaste ettevõtjate jaoks tundlik äriiline mõõde seoses võimalike kolmepoolsete kokkulepetega, eriti tariifide, hüvitise maksmise ja kulude katmise valdkonnas, ning järelikult seoses nende võimalike tulevaste ärisuhetega. Nimelt ei ole neile selgitustele vaidlustatud otsuses tuginetud ja neid ei saa seal esitatud selgitustest tuletada.
- 185 Seda järeldust ei sea kahtluse alla ka komisjoni poolt kohtuistungil esitatud kinnitus, et vaidlustatud otsuse punkt 2.1.1 sisaldab esialgset põhjendust annetusi ja edasimüüki käsitlevate sätete kohta. Selles punktis on tõesti märgitud, et „lepingute kärbetega lõigud, millega tutvumist [hagejad] taotlevad, sisaldavad teavet, mis juhul, kui see avalikustatakse, võib kahjustada asjaomaste ettevõtjate konkurentsivõimet kõnealuste farmaatsiatoodete tootmise ja turustamise ülemaailmsel turul“. See lause on siiski niivõrd üldine, et see võiks viidata peaaegu kõigile asjaomaste lepingute sätetele, ega anna ettekujutust asjaomaste ettevõtjate või isegi liikmesriikide konkreetsetest probleemidest seoses võimalike annetuste või edasimüükide hindamisega kõnealuste sätete ulatuslikuma avalikustamise korral.
- 186 Siit järeldub, et komisjon ei ole esitanud piisavaid selgitusi, mis võimaldaksid teada saada, kuidas annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingutingimustega tutvumine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve.
- 187 Eeltoodut arvestades on seega õige hagejate väide, et komisjon on rikkunud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet, kui ta keeldus võimaldamast tutvuda annetusi ja edasimüüki käsitlevate sätetega.
- 188 Sellest järeldub, et teise väite seitsmenda osaga tuleb nõustuda.

7. Järeldus teise väite kohta

- 189 Eespool punktides 151–171 ja 182–187 esitatud põhjustel tuleb teise väite viienda ja seitsmenda osaga nõustuda ning vaidlustatud otsus tühistada osas, mis puudutab hüvitise maksmist ning annetusi ja edasimüüki käsitlevaid lepingusätteid, ning teine väide ülejäänud osas tagasi lükata.

C. Kolmas väide, et määrust nr 1049/2001 on kohaldatud ebajärjekindlalt, mis tõi kaasa selle määruse rikkumise ja hea halduse põhimõtte rikkumise, kuna komisjon ei kustutanud sama laadi lepingusätteid või teavet samas ulatuses

- 190 Kolmanda väitega heidavad hagejad komisjonile ette, et ta kustutas teatud lepingusätteid ja teavet, mis olid sama laadi või isegi identsed, ebajärjekindlalt teatavatest asjaomastest lepingutest, kuid mitte teistest lepingutest. Lisaks ei selgitanud komisjon nende erinevuste põhjust ega seda, kuidas oleks kustutatud teabe avalikustamine kahjustanud asjaomaste ettevõtjate ärihuve. Nad leiavad, et ebajärjekindel kustutamine näitab, et komisjon lihtsalt järgis asjaomase ettevõtja arvamust, ning väidavad repliigi staadiumis, et see ebajärjekindlus tähendab hea halduse põhimõtte rikkumist.

- 191 Sellega seoses toovad hagejad kõigepealt esile intellektuaalomandi õigusi käsitlevad lepingusätted ning ettemakseid või eelmakseid käsitlevad lepingusätted.
- 192 Hagejad esitavad analoogseid argumente esimese väite raames, mis puudutab määratlusi, ning teise väite kolmanda kuni viienda osa raames, mis puudutavad intellektuaalomandit, ettemakseid ja eelmakseid ning vastutust ja hüvitise maksmist käsitlevaid lepingusätteid.
- 193 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 194 Sellega seoses osundas Üldkohus, et harta artikli 41 lõike 2 punktis c on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb asutuste kohustust põhjendada oma otsuseid.
- 195 Peale selle on kolmandalt isikult pärinevate dokumentidega seoses määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 täpsustatud, et liidu institutsioon konsulteerib kolmanda isikuga, et hinnata, kas tuleks kohaldada artikli 4 lõike 1 või 2 erandit, välja arvatud juhul, kui on ilmne, et dokument tuleb avaldada või et seda ei tohi avaldada. Kui asjaomane institutsioon leiab, et on ilmne, et kolmandalt isikult pärineva dokumendiga tutvumise võimaldamisest tuleb sama artikli lõikes 1 või 2 ette nähtud erandi alusel keelduda, keeldub ta taotlejale tutvumise võimaldamisest, ilma et ta peaks konsulteerima kolmanda isikuga, kellelt dokument pärineb, olenemata sellest, kas see kolmas isik on kõnealuse määruse alusel esitatud samade dokumentidega tutvumise taotlusele varem vastu olnud või mitte.
- 196 Mis puudutab liidu institutsioonide kaalutlusruumi kolmandalt isikult pärinevate dokumentidega tutvumise taotluste lahendamisel, siis tuleb täpsustada, et määruse nr 1049/2001 sätteid, millega kehtestatakse selles sätestatud erandeid arvestades õigus tutvuda kõigi institutsiooni valduses olevate dokumentidega, peab tegelikult rakendama institutsioon, kellele dokumentidega tutvumise taotlus on adresseeritud (14. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon, T-59/09, EU:T:2012:75, punkt 48).
- 197 Seega, kuigi kolmandalt isikult pärinevate dokumentide puhul on selle isikuga konsulteerimine enne temalt pärineva dokumendi avalikustamist küll kohustuslik, on ikkagi komisjoni ülesanne hinnata nende dokumentide avalikustamisega kaasneva võivaid ohte. Eelkõige ei saa ta asuda seisukohale, et kolmanda isiku vastuseis tähendab automaatselt, et avalikustamist ei saa toimuda ärihuvide kahjustamise ohu tõttu, vaid ta peab kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid sõltumatult analüüsima ja tegema oma kaalutlusruumi piires otsuse.
- 198 Seega lasub määruse nr 1049/2001 artikli 8 kohaselt lõplik vastutus selle määruse nõuetekohase kohaldamise eest liidu institutsioonil, kellel on ka kohustus kaitsta kolmandalt isikult pärinevate dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumise otsuse kehtivust liidu kohtutes või Euroopa Ombudsmani ees. Kui institutsioon peaks kolmandalt isikult pärineva dokumendi puhul masinlikult järgima kolmanda isiku esitatud põhjendusi, oleks ta dokumentidega tutvumise taotluse esitanud isiku suhtes ja olukorrast olenevalt neis kontrolliinstantsides sunnitud kaitsma seisukohti, mis tema enda arvates ei ole kaitstavad (vt selle kohta analoogia alusel 14. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon, T-59/09, EU:T:2012:75, punkt 47).
- 199 Käesoleval juhul on vaidlustatud otsuses märgitud, et vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 4 konsulteeris komisjon asjaomaste ettevõtjatega uuesti; neid konsultatsioone nimetati „ulatuslikeks“ ja need puudutasid asjaomaste lepingute ulatuslikuma avalikustamise võimalust pärast kordustaotluse esitamist. Selles otsuses on selgitatud, et nende konsultatsioonide tulemusel ilmnnes, et asjaomaste lepingute teatud osi on veel vaja kaitsta, kuna need on äriliselt tundlikud ja

nende avalikustamine võib kahjustada asjaomaste ettevõtjate õiguspäraseid ärihuve. Vaidlustatud otsuses on täpsustatud, et asjaomaste lepingutega võimaldati osaliselt tutvuda suuremas ulatuses pärast seda, kui institutsioon oli võtnud arvesse asjaomaste ettevõtjate vastuseid ja oma hinnangut. Vaidlustatud otsuses on samuti märgitud, et kustutamise ulatus varieerus sõltuvalt iga asjaomase ettevõtja olukorrast, tema omadustest, tema suhetest teiste ettevõtjatega, tema turu- ja ettevõtlustrateegiast, sellest, kuidas konkurendid võiksid avalikustatud teavet kasutada, ning kõnealuse lepingu täitmise seisust.

- 200 Siit tuleneb, et hagejatel oli täiesti võimalik mõista põhjusi, millega on seletatav asjaomastest lepingutest teabe erinev kustutamine ja miks võis mitmesuguste nendest dokumentidest kustutatud osade täielik avalikustamine komisjoni arvates avaldada asjaomaste ettevõtjate ärihuvidele erinevat mõju. Seega ei puudu vaidlustatud otsuses selles küsimuses põhjendused.
- 201 Lisaks nähtub vaidlustatud otsusest ja asjaomaste lepingute sõnastusest, et kuigi kõigil neil dokumentidel on sama materiaalne ese, st COVID-19 vaktsiinide hange, ning need sisaldavad lepingupoolte sellekohaseid vastastikuseid kohustusi käsitlevaid sätteid, on iga asjaomase lepingu õiguslik ese erinev, kuna asjaomane ettevõtja ja konkreetne vaktsiin on erinevad. Seega on iga asjaomane leping eraldiseisev dokument.
- 202 Ent hagejad piirdusid sisuliselt sellega, et pidasid väheusutavaks asjaolu, et konkreetne teave on ühe konkreetse ettevõtja jaoks tundlik, kuid teise jaoks mitte. Siiski ei ole nad esitanud ühtegi asjakohast tõendit, mis lükkaks ümber vaidlustatud otsuses komisjoni esitatud selgitused, mille kohaselt tugines ta kustutatud teabega tutvumise võimaldamisest keeldumisel iga asjaomase lepingu konkreetse sisu aspektide ja iga asjaomase ettevõtja individuaalse olukorra analüüsile.
- 203 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kolmas väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

D. Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, kuna komisjon ei võtnud arvesse ülekaalukat üldist huvi, millest tulenevalt taotletud teabe avalikustamine on põhjendatud

- 204 Neljanda väitega, mida on muudetud, vaidlustavad hagejad sisuliselt nende põhjenduste põhjendatuse ja piisavuse, mille komisjon esitas vaidlustatud otsuses ning mille kohaselt puudub ülekaalukas üldine huvi, millest tulenevalt oleks asjaomaste lepingute täielik avalikustamine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa kohaselt põhjendatud.
- 205 Hagejate sõnul on asjaomaste lepingute täieliku avalikustamise vastu ülekaalukas üldine huvi, et üldsusel tekiks usaldus komisjoni rolli suhtes, mis tal oli COVID-19 vaktsiinide ostu ja selleks avaliku sektori vahendite kasutamisega seotud ühishankes, et üldsusel tekiks usaldus vaktsiinide endi vastu, ning seda selleks, et võidelda vaktsiiniskepsise kui nähtuse ja valeteabe vastu.
- 206 Samuti väidavad hagejad, et esineb seos vaktsiiniskepsise kui nähtuse ning selle vahel, et üldsus ei usalda institutsiooni ja et asjaomastes lepingutes sisalduvat teavat teavet, nimelt erinevate vaktsiinide tootmiskulude struktuuri, hinda, tootmiskohta, intellektuaalomandi valdkonna kokkuleppeid, vastutust ja hüvitise maksmist käsitlevaid lepingusätteid ning vaktsiini kättesaamist käsitlevaid lepingusätteid, ei avalikustata.

- 207 Hagejad vaidlevad vastu sellele, et nad esitasid kustutatud teabe avalikustamise põhjendamiseks üksnes üldist laadi argumente. Nad heidavad komisjonile ette, et ta ei kaalunud asjaomaste ettevõtjate ärihuve ja ülekaalukat üldist tervishoiuhuvi, mida läbipaistvus edendab. Komisjon lihtsalt lükkas hagejate argumendid tagasi ega täpsustanud selgelt põhjusi, miks puudus ülekaalukas üldine huvi kõnealuse teabe avalikustamise vastu.
- 208 Lõpuks esitavad hagejad oma muutmisavalduses põhjused, miks on vaja avalikustada teatav konkreetne teave, mis on asjaomastest lepingutest kustutatud. Esiteks väidavad nad, et määratluste avalikustamine on kõnealustest lepingutest arusaamise ning seega läbipaistvuse ja usalduse eeltingimus, mistõttu see teenib ülekaalukat üldist huvi. Teiseks on vaktsiinitootmiskohtade asukoha avalikustamine vajalik vaktsineerimiskampaaniate korraldamiseks liikmesriikides ja selleks, et üldsus saaks hinnata, kas tarned võivad hilineda, ning kontrollida, kas vaktsiinide õigeaegseks tarnimiseks on piisavalt võimsust. Kolmandaks on annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätete avalikustamine vajalik selleks, et teada saada, kuidas liit ja liikmesriigid aitavad kogu maailmas kaasa COVID-19 vastu võitlemisele. Neljandaks on ühe doosi hinna ja tarnete ajakava avalikustamine vajalik selleks, et taastada üldsuse usaldus vaktsiini ühishangete vastu ja selgitada liikmesriikide erinevaid vaktsiinivalikuid ning tarneraskusi, mis tekkisid eelkõige AstraZenecal. Viiendaks on ettemakseid ja eelmakseid käsitlevate lepingusätete avalikustamine oluline selleks, et üldsus usaldaks vaktsiine ja komisjonipoolseid avaliku sektori vahendite investeringuid, saaks neid analüüsida ning teha järeldusi vaktsiini ühishangete ja asjaomaste ettevõtjate teenitud võimaliku kasumi kohta. Kuuendaks on vastutust ja hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete avalikustamine esmatähtis selleks, et suurendada usaldust vaktsiinide vastu, võidelda valetabe vastu ning teada, kes vastutab ja kellele makstakse hüvitist vaktsineerimisega seotud kõrvalnähtude korral.
- 209 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 210 Sellega seoses märgib Üldkohus kõigepealt, et esimese väitega, teise väite esimese osaga ning teise väite viienda ja seitsmenda osaga tuleb nõustuda, kuna komisjon ei ole esitanud piisavaid selgitusi, mis võimaldaksid teada saada, kuidas dokumendis 1 kasutatud mõiste „tahtlik üleastumine“ ning dokumentides 4 ja 7 kasutatud mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratlustega ning annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätetega tutvumine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada asjaomaste ettevõtjate ärihuve, ning kuna põhjendustega, mille alusel keelduti hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete ulatuslikumast avalikustamisest, ei ole tõendatud, et esineb asjaomaste ettevõtjate ärihuvide kahjustamise ettearvatav, mitte puhtalt oletuslik oht, mis on vastuolus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega. Sellest tuleneb, et neljanda väite analüüs ei puuduta neid vaidlustatud otsuse aspekte.
- 211 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa kohaselt keelduvad institutsioonid võimaldamast tutvuda dokumentidega, mille avaldamine kahjustaks muu hulgas füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, „välja arvatud juhul, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve“. Siit järeldub, et liidu institutsioonid ei saa keelduda võimaldamast dokumendiga tutvuda, kui selle avalikustamine teenib ülekaalukat üldist huvi, isegi kui see võib kahjustada konkreetse füüsilise või juriidilise isiku ärihuve.
- 212 Selles olukorras tuleb kaaluda ühelt poolt asjaomase dokumendi avalikustamata jätmisega kaitstavat konkreetset huvi ja teiselt poolt eelkõige üldist huvi asjaomase dokumendi kättesaadavaks tegemise vastu, pidades silmas eeliseid, mis tulenevad, nagu on täpsustatud määruse nr 1049/2001 põhjenduses 2, suuremast läbipaistvusest, nimelt kodanike suuremast osalemisest otsustamisprotsessis ning haldusasutuste suuremast legitiimsusest, tulemuslikkusest

- ja vastutusest kodanike ees demokraatlikus süsteemis (vt 21. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus *Agapiou Joséphidès vs. komisjon ja EACEA*, T-439/08, ei avaldata, EU:T:2010:442, punkt 136 ja seal viidatud kohtupraktika; 5. veebruari 2018. aasta kohtuotsus *PTC Therapeutics International vs. EMA*, T-718/15, EU:T:2018:66, punkt 107).
- 213 Taotleja peab konkreetselt esitama asjaolud, millel rajaneb ülekaalukas üldine huvi, mida asjaomaste dokumentide avalikustamine teenib (vt 14. novembri 2013. aasta kohtuotsus *LPN ja Soome vs. komisjon*, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus *ClientEarth vs. komisjon*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punkt 90 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimelt peavad seda tõendama need, kes tuginevad ülekaaluka üldise huvi olemasolule määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa tähenduses (25. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Spirlea vs. komisjon*, T-306/12, EU:T:2014:816, punkt 97).
- 214 Ülekaalukas üldine huvi, mida dokumendi avalikustamine võib teenida, ei pea tingimata erinema põhimõtetest, mis on määruse nr 1049/2001 aluseks. Taotletud dokumentidega tutvumise põhjendamiseks ei saa siiski tugineda üldistele kaalutlustele, vaid selleks on vaja, et läbipaistvuse põhimõttel oleks antud olukorras eriline tähtsus, mis kaalub üles kõnealuste dokumentide avalikustamisest keeldumist õigustavad põhjused (vt selle kohta 14. novembri 2013. aasta kohtuotsus *LPN ja Soome vs. komisjon*, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, punktid 92 ja 93 ning seal viidatud kohtupraktika, ning 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus *ClientEarth vs. komisjon*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punktid 92 ja 93).
- 215 Käesoleval juhul tuginesid kuus parlamendiliiget kordustaotluses ülekaalukale üldisele huvile, mida asjaomaste lepingute avalikustamine nende arvates teenib ja mis jaguneb sisuliselt viieks osaks: esiteks läbipaistvus, et üldsusel tekiks usaldus komisjoni tegevuse vastu seoses COVID-19 vaktsiinide soetamisega ning kuna selleks kasutati avaliku sektori vahendeid, teiseks läbipaistvus, et üldsus usaldaks vaktsiine endid ja et võidelda vaktsiiniskepsise kui nähtuse vastu, kolmandaks erinevad parlamendi avaldused, milles nõutakse suuremat läbipaistvust, neljandaks pandeemia ülemaailmne mõõde ning viiendaks harta ja kaks rolli, mida nad täidavad liidu kodaniku ja parlamendiliikmena.
- 216 Vaidlustatud otsuses, millega komisjon võimaldas dokumentidega 1–8 ja 11, mis olid varem avalikustatud, osaliselt tutvuda suuremas ulatuses, ning dokumentidega 9, 10, 12 ja 13, mida seni ei olnud üldsusele avaldatud, redigeeritud kujul osaliselt tutvuda, märkis komisjon, et ta nõustub, et üldsuse usaldus tema tegevuse vastu seoses vaktsiinide ostmisega on oluline, ning möönis, et see nõuab kõrgetasemelist läbipaistvust. Ta tuletas meelde, et ta on edastanud korrapäraselt teavet asjaomaste ettevõtjatega peetavate läbirääkimiste seisu ja erinevate võetud meetmete kohta, sealhulgas parlamendis, et tagada läbipaistvus. Ta teatas, et konsulteeris asjaomaste ettevõtjatega, et võimaldada asjaomaste lepingutega võimalikult laiaulatuslikult tutvuda. Ta rõhutas siiski, et vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval tervishoiukriis jätkus ning et dokumentidega tutvumise õigus ei ole üldine ja absoluutne õigus. Seejärel tõi ta esile, et kordustaotluses esitatud argumendid võimaliku vaktsiiniskepsise, parlamendi erinevate avalduste, harta ja pandeemia ülemaailmse mõõtme kohta on üldist laadi, ning tuletas meelde, et üldised kaalutlused, sealhulgas inimeste tervise kaitse, ei ole ülekaaluka üldise huvi põhjendamiseks piisavad, kui ei ole täpsustatud konkreetseid põhjusi, miks avalikustamine seda üldist huvi teeniks. Ta täpsustas, et ei ole suutnud kindlaks teha mis tahes üldist huvi, mis võiks kaaluda üles määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega kaitstud üldise ja erahuvi. Ta leidis, et kaalutlused, mis põhinevad tõigal, et kolm sõlmitud eelostulepingut olid lekkinud meediasse, ei oma asjas

tähtsust. Lõpuks asus ta seisukohale, et asjaolu, et asjaomased lepingud on seotud haldusmenetlusega, mitte seadusandlike aktidega, kinnitab järeldust, et kustutatud lõikude avalikustamine ei teeni ühtki ülekaalukat üldist huvi.

- 217 Nendest kaalutlustest nähtub, et komisjon esitas kokkuvõtlikud selgitused, mis võimaldasid hagejatel mõista põhjusi, miks ta välistas ülekaaluka üldise huvi esinemise, mida asjaomaste lepingute tervikuna avalikustamine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimase lauseosa tähenduses teeniks.
- 218 Järelikult tuleb väide, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud, tagasi lükata.
- 219 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjenduste põhjendatust, siis ei ole komisjoni hinnanguga rikutud ühtki õigusnormi seoses määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega.
- 220 Käesoleval juhul näitab nimelt see, et asjaomased ettevõtjad osalesid avalikes huvides olevate ülesannete täitmises, eelkõige COVID-19 vaktsiinide väljatöötamises, milleks tehti avaliku sektori vahenditest ettemakseid või eelmakseid asjaomaste lepingute alusel, mille üle komisjon pidas läbirääkimisi liikmesriikide nimel, et üldjuhul oli üldsusel tegelik huvi neid vaktsiine ja lepinguid käsitleva teabega tutvuda (vt selle kohta 7. septembri 2023. aasta kohtuotsus Breyer vs. REA, C-135/22 P, EU:C:2023:640, punkt 77).
- 221 Pealegi võib läbipaistev protsess, mida komisjon järgib COVID-19 vaktsiinitootjatega peetaval läbirääkimistel ja liikmesriikide nimel asjaomaste lepingute sõlmimisel, aidata suurendada liidu kodanike usaldust selle institutsiooni edendatava vaktsiinistrateegia vastu ning seega võidelda eelkõige valeandmete levitamise vastu nende lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise tingimuste kohta (vt selle kohta 7. septembri 2022. aasta kohtuotsus Saure vs. komisjon, T-448/21, ei avaldata, EU:T:2022:525, punkt 45, ja 7. septembri 2022. aasta kohtuotsus Saure vs. komisjon, T-651/21, ei avaldata, EU:T:2022:526, punkt 46).
- 222 Sellega seoses tuleb tõdeda, et komisjon ei eitanud üldsuse huvi saada teavet vaktsiinide ostmise ja asjaomaste lepingute kohta, vaid leidis vaidlustatud otsuses, et see huvi on rahuldatud mitmesuguste läbipaistvuse tagamiseks võetud meetmetega, sealhulgas ajakohastatud teabe avaldamisega läbirääkimiste edenemise kohta ning suulise ja kirjaliku teabe edastamisega parlamendile. Samuti tuleb nentida, et kustutatud teave ei sisalda teaduslikke andmeid vaktsiinide tõhususe ja ohutuse kohta, mis puudutaks üldsuse võimalikku muret vaktsiinide kasutamise pärast.
- 223 Nii üldiste kaalutlustega nagu need, millele tuginevad hagejad, nimelt vajadusega tekitada üldsuse usaldus komisjoni tegevuse vastu COVID-19 vaktsiinide ostmisel ja vajadusega tekitada usaldus vaktsiinide endi vastu, et võidelda vaktsiiniskepsise kui nähtuse vastu, ei saa siiski tõendada, et huvi läbipaistvuse vastu on käesoleval juhul erilise tähtsusega, mis oleks võinud kaaluda üles põhjused, millele tuginedes asjaomaste lepingute kustutatud osade avalikustamisest keeldumist põhjendati.
- 224 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hagejate üksikasjalikumad argumendid, mis sisalduvad muutmisavalduses.

- 225 Esiteks ei ole hagejad kuidagi tõendanud, miks on liikmesriikides vaksineerimiskampaaniate korraldamiseks vaja avalikustada neile ja lõppkokkuvõttes üldsusele teavet asjaomaste ettevõtjate tootmiskohtade asukoha kohta, kui neid kampaaniaid viivad ellu riigisisesed pädevad asutused. Samuti ei ole nad selgitanud, kuidas võimaldaks selle teabe avalikustamine üldsusel kujundada teadlikku arvamust tarnete võimaliku hilinemise ohu ja tootmiskohtade tootmisvõimsuse kohta.
- 226 Teiseks tuleb seoses hagejate väitega, et ühe doosi hinna ja tarnete ajakavade avalikustamine võimaldab taastada suurema osa avalikkuse usalduse vaktsiinide ostmise vastu ning selgitada liikmesriikide erinevaid vaktsiinivalikuid ja tarneraskusi, tõdeda, et nad ei ole oma väiteid tõendanud. Eelkõige ei ole nad selgitanud, kuidas üldsuse usaldus COVID-19 vaktsiini ühishangete vastu suureneks asjaomaste lepingute selliste tundlike finantsandmete avalikustamisega, mida võidakse kasutada asjaomaste ettevõtjate vastu läbirääkimistel kolmandate riikide ostjatega või isegi komisjoni ja liikmesriikide vastu hilisemate ostulepingute raames. Nad ei ole ka selgitanud, kuidas ainuüksi ühe doosi hind võiks teha avalikuks põhjused, millest lähtudes liikmesriigid tegid otsuseid COVID-19 vaksineerimiskampaaniates kasutatavate vaktsiinide kohta. Neid otsuseid võivad lisaks liikmesriigi valikule, kas asjaomases lepingus osaleda või mitte, ning lisaks hinnale mõjutada ka erinevad kaalutlused, näiteks vaktsiini omadused, kättesaadavus ja tarnetähtaeg. Pealegi, nagu väidab komisjon, ei selgita tarnete ajakavade avalikustamine kuidagi võimalike tarneraskuste põhjusi.
- 227 Kolmandaks, kuna hagejad väidavad, et ettemakseid ja eelmakseid käsitlevate lepingusätete avalikustamine võimaldaks suurendada üldsuse usaldust vaktsiinide ja avaliku sektori vahenditest tehtud investeeringute vastu, võimaldades tal teha analüüse ja järeldusi komisjoni läbirääkimiste ja investeeringute ning asjaomaste ettevõtjate võimaliku kasumi kohta, siis tuleb toonitada, et asjaomaste lepingute tundlikel finantsandmetel ei ole vähimatki seost COVID-19 vaktsiinide tõhususe või ohutusega. Lisaks, isegi kui eeldada, et dokumentidest 2–4, 12 ja 13 kustutatud lepingusätete ulatuslikum avalikustamine võimaldab tõepoolest teha järeldusi nende lepingute üle peetavate läbirääkimiste, avaliku sektori vahendite kasutamise ja asjaomaste ettevõtjate kasumi kohta, siis nagu on tõdetud eespool punktis 226, ei ole hagejad selgitanud, kuidas tugevdaks kustutatud andmete avalikustamine üldsuse usaldust, samas kui need võivad avaldada kahjulikku mõju käimasolevatele või hilisematele läbirääkimistele.
- 228 Neljandaks, arvestades, et liikmesriikide poolt asjaomastele ettevõtjatele hüvitise maksmise mehhanism ei mõjuta üldse nende ettevõtjate direktiivist 85/374 tuleneva õigusliku vastutuse süsteemi ning et see teave oli juba esialgse dokumentidega tutvumise taotluse esitamise ajal avalik, ei ole hagejad selgitanud, kuidas nende lepingusätete avalikustamine, mis käsitlevad asjaomaste ettevõtjate vastutust asjaomaste lepingute rikkumise, lõpetamise või peatamise eest, eelkõige seoses tarne hilinemise või tegemata jätmisega, võimaldaks suurendada usaldust vaktsiinide vastu ja võidelda valetabe vastu.
- 229 Lõpetuseks, nagu komisjon vaidlustatud otsuses märkis, ei ole tema haldustegevuses nõutav dokumentidega tutvumine sama laias ulatuses, kui on nõutav liidu institutsiooni seadusandlikus tegevuses (vt analoogia alusel 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 60, ja 27. veebruari 2014. aasta kohtuotsus komisjon vs. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 91).
- 230 Käesoleval juhul on asjaomased lepingud aga haldustegevuse vallast.

- 231 Neil asjaoludel ei rikkunud komisjon õigusnormi, kui ta vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeval tugines asjaomaste ettevõtjate ärihuve kaitsvale erandile, arvestades siiski, et nagu nähtub määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikest 7, ei ole see erand kohaldatav piiramatul ajajooksul, vaid ainult seni, kuni kaitse on kõnealuse dokumendi sisu arvestades põhjendatud (vt selle kohta 26. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus *Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punktid 56 ja 57).
- 232 Siit järeldub, et neljas väide tuleb põhjendamatusel tõttu tagasi lükata.

E. Viies väide, et on rikutud harta artiklit 42 ja artikli 52 lõiget 3 ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 10 lõiget 1

- 233 Viienda väitega osutavad hagejad, et komisjon on kohustatud arvesse võtma nii harta artikli 11 lõikega 1 tagatud õigust sõnavabadusele kui ka harta artikliga 42 kaitstud õigust tutvuda dokumentidega. Nad heidavad komisjonile ette, et ta ei kontrollinud, kas ja mil määral asjaomaste lepingutega ainult osalise tutvumise võimaldamine tähendab sekkumist harta artikli 11 lõikes 1 ette nähtud sõnavabaduse teostamisse, mis kätkeb vabadust saada teavet, millega on rikutud harta artikli 52 lõiget 3 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 10 lõiget 1. Repliigis lisavad nad, et kuna komisjon ei järginud ärihuve kaitsvale erandile seatud piire, siis on ta rikkunud ka harta artiklit 42.
- 234 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 235 Ühelt poolt on repliigis esitatud väide harta artikli 42 kohta uus ja vastuvõetamatu, kuna selle põhjendamiseks ei ole esitatud ühtegi argumenti, ning igal juhul on see põhjendamatu. Teiselt poolt ei ole harta artiklis 42 sätestatud õigus tutvuda dokumentidega tingimusteta, vaid seda teostatakse vastavalt harta artikli 52 lõikele 2 aluslepingutes määratletud tingimustel ja piires. Järelikult ei rikkunud komisjon hagejate sõnavabadust, kui ta keeldus määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandite alusel võimaldamast tutvuda asjaomaste lepingute teatavate osadega.
- 236 Hagejate viiendat väidet tuleb mõista nii, et sellega heidetakse komisjonile peamiselt ette nii harta artikli 11 lõike 1 kui ka artikli 42 rikkumist, kuna, nagu nähtub muude käesoleva hagi põhjendamiseks esitatud väidete analüüsist, ei ole komisjon piisavalt kontrollinud, kas ja mil määral võib asjaomaste lepingutega tutvumise võimaldamisest osaline keeldumine tähendada sekkumist nende õigusesse tutvuda dokumentidega ning nende sõna- ja teabevabadusse.
- 237 Lisaks tuleb toonitada, et hagejad ei esita konkreetseid argumente, mis tõendaksid, kuidas tutvumise võimaldamisest osaline keelamine konkreetsetl rikub nende põhiõigust ja -vabadust, vaid seavad sellise rikkumise tuvastamise peamiselt sõltuvusse eelnevalt analüüsitud väidetega nõustumisest.
- 238 Neil asjaoludel tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 39–46, 151–171 ja 182–188, tuvastada, et on rikutud harta artikli 11 lõiget 1 ja artiklit 42 seoses mõistete „tahtlik üleastumine“ ja „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ määratluste kustutamisega dokumentidest 4 ja 7 ning annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätete ning hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätete kustutamisega asjaomastest lepingutest.

- 239 Seevastu, kuna hagejad ei ole esitanud ühtegi eespool analüüsitud esimeses kuni neljandas väites esitatud argumentidest sõltumatut argumenti, et vaidlustada muu teabega tutvumise võimaldamisest keeldumist peale eespool punktis 238 nimetatud teabe, siis tuleb viies väide sellise teabe osas tagasi lükata.
- 240 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb viienda väitega osaliselt nõustuda.

F. Kuues väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, kuna komisjon kustutas vaidlustatud otsusega teatava teabe, mille ta oli varem avalikustanud

- 241 Kuuendas väites leiavad hagejad, et komisjon rikkus määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, kui ta kustutas dokumentidest 7 ja 11 teatava teabe, mille ta oli siiski vastuseks esialgsele taotlusele avalikustanud. Nende sõnul ei saa komisjon kordustaotlusele vastates õiguspäraselt avalikustada vähem teavet.
- 242 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 243 Ilma et oleks vaja võtta seisukohta küsimuses, kas komisjon võib kordustaotlusele vastates võtta tagasi tutvumise võimaldamise teatava teabe osas, mis on avalikustatud tema algse seisukoha põhjal, piisab, kui sellega seoses tõdeda, et käesoleval juhul ei soovinud ta võtta tagasi tutvumise võimaldamist dokumentides 7 ja 11 sisalduva teabega, mis oli avalikustatud tema esialgse seisukoha põhjal.
- 244 Komisjon on nimelt ühelt poolt tõepoolest kustutanud dokumentidest 7 ja 11 teatava teabe, mille ta oli siiski avalikustanud vastuseks esialgsele taotlusele. Samas ei ole vaidlustatud otsuses sellist tagasivõtmist üldse mainitud. Teiselt poolt tugines komisjon Üldkohtus sõnaselgelt asjaolule, et hagejatel ei olnud huvi sellist väidet esitada, kuna nad „on juba seaduslikult [...] saanud tutvuda dokumentide nende osadega, mis avalikustati esialgses etapis“. Lõpuks ei ole komisjon esitanud hagejatele taotlust, et nad võtaksid endale kohustuse kustutada neile edastatud andmed.
- 245 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et hagejatel säilis võimalus tutvuda dokumentides 7 ja 11 sisalduva teatava teabega, mis saadi vastuseks nende esialgsele taotlusele.
- 246 Järelikult tuleb kuues väide tagasi lükata, kuna see ei saa olla edukas.
- 247 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, millega keeldutakse võimaldamast ulatuslikumalt tutvuda esiteks dokumendis 1 mõiste „tahtlik üleastumine“ määratlusega ning dokumentides 4 ja 7 mõiste „kõikvõimalikud jõupingutused“ määratlusega, teiseks annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätetega ning kolmandaks hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätetega.
- 248 Sellega seoses tuleb märkida, et Üldkohtu ülesanne ei ole seada ennast komisjoni asemele ja määrata kindlaks dokumentide osad, millega oleks pidanud võimaldama täielikult või osaliselt tutvuda, kuna institutsioon on käesoleva kohtuotsuse täitmisel ning vastavalt ELTL artiklile 266 kohustatud arvestama selles osas kohtuotsuses sisalduvate põhjendustega (vt selle kohta 6. juuli 2006. aasta kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 133).

IV. Kohtukulud

249 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse põhiosas kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Komisjoni 15. veebruari 2022. aasta otsus C(2022) 1038 (final) osas, millega komisjon – tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele artikli 4 lõike 2 esimesele taandele – keeldus võimaldamast ulatuslikumalt tutvuda esiteks komisjoni ja AstraZeneca vahel sõlmitud eelostulepingus mõiste „tahtlik üleastumine“ (*wilful misconduct*) määratlusega, samuti komisjoni ja Pfizer-BioNTechi vahel sõlmitud eelostulepingus ning komisjoni ja Pfizer-BioNTechi vahel sõlmitud ostulepingus mõiste „kõikvõimalikud mõistlikud jõupingutused“ (*best reasonable efforts*) määratlusega, teiseks annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätetega ning kolmandaks hüvitise maksmist käsitlevate lepingusätetega, mis sisalduvad komisjoni ja asjaomaste ravimifirmade vahel COVID-19 vaktsiinide ostmiseks sõlmitud eelostulepingutes ja ostulepingutes.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Mõista kohtukulud, sealhulgas esialgse hagiavaldusega seotud kohtukulud, välja komisjonilt.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Kuulutatud avalikult kohtuistungil 17. juulil 2024 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I.	Vaidluse taust	2
II.	Poolte nõuded	5
III.	Õiguslik käsitus	5
A.	Esimene väide ja teise väite esimene osa, mille kohaselt on ärihuve kaitsvat erandit ekslikult kohaldatud teabele, mis selle erandi alla ei kuulu, sellega seotud põhjendused puuduvad ja nimetatud erandit on kohaldatud ebajärjekindlalt	6
1.	Sissejuhatavad märkused	7
2.	Vaidlustatud otsuse põhjendused, miks määratlused on osaliselt kustutatud	9
B.	Teine väide, et puuduvad ärihuve kaitsva erandi kohaldamise põhjendused ja on rikutud määrust nr 1049/2001, kuna komisjon ei tõlgendanud ega kohaldanud eespool nimetatud erandit kitsalt	10
1.	Tootmiskohtade asukohtadega tutvumise võimaldamisest keeldumine	11
2.	Osaline intellektuaalomandi õigust käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine	13
a)	Vaidlustatud otsuse põhjendused	13
b)	Vaidlustatud otsuse põhistuse põhjendatus	14
3.	Osaline ettemakseid või eelmakseid käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine	15
a)	Vaidlustatud otsuse põhjendused	16
b)	Vaidlustatud otsuse põhistuse põhjendatus	18
4.	Osaline vastutust ja kahju hüvitamist käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine	19
a)	Vaidlustatud otsuse põhjendused	21
b)	Vaidlustatud otsuse põhistuse põhjendatus	23
1)	Lepingulist vastutust käsitlevad lepingusätted	23
2)	Hüvitise maksmist käsitlevad lepingusätted	23
5.	Osaline tarnete ajakavaga tutvumise võimaldamisest keeldumine	26
6.	Osaline annetusi ja edasimüüki käsitlevate lepingusätetega tutvumise võimaldamisest keeldumine	27

7. Järeldus teise väite kohta	28
C. Kolmas väide, et määrust nr 1049/2001 on kohaldatud ebajärjekindlalt, mis tõi kaasa selle määruse rikkumise ja hea halduse põhimõtte rikkumise, kuna komisjon ei kustutanud sama laadi lepingusätteid või teavet samas ulatuses	28
D. Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, kuna komisjon ei võtnud arvesse ülekaalukat üldist huvi, millest tulenevalt taotletud teabe avalikustamine on põhjendatud	30
E. Viies väide, et on rikutud harta artiklit 42 ja artikli 52 lõiget 3 ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 10 lõiget 1	35
F. Kuues väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, kuna komisjon kustutas vaidlustatud otsusega teatava teabe, mille ta oli varem avalikustanud	36
IV. Kohtukulud	37